Ročník 1986

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 11 Vydána dne 30. května 1986 Cena Kčs 2,60

OBSAH:

34. Nařízení vlády České socialistické republiky o jednorázovém mimořádném odškodňování osob za poškození na zdraví při plnění úkolů požární ochrany

35. Nařízení vlády České socialistické republiky o medaili Za hrdinský čin a čestném titulu Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany

36. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání bankovek po 10 Kčs

37. Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky, kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

34

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České socialistické republiky

ze dne 13. května 1986

o jednorázovém mimořádném odškodňování osob za poškození na zdraví při plnění úkolů požární ochrany

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 81 zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně:

§ 1

(1) Jednorázové mimořádné odškodnění náleží

a) příslušníku Sboru požární ochrany, pracovníku závodního požárního útvaru, členu dobrovolného veřejného požárního sboru, členu dobrovolného závodního požárního sboru a členu požární hlídky, který při zdolávání požáru, při cvičení v jednotce požární ochrany nebo při záchranných pracích při živelní pohromě nebo jiné mimořádné události[1]) anebo v přímé souvislosti s plněním těchto úkolů a

b) občanu, který při osobní pomoci, kterou poskytl

1. při zdolávání požáru nebo záchraně osob nebo majetku při požáru,
2. při záchranných pracích při živelní pohromě nebo jiné mimořádné události[1]) jednotce požární ochrany na výzvu velitele zásahu, velitele jednotky požární ochrany nebo s jejich vědomím anebo na výzvu národního výboru,

utrpěl poškození na zdraví, jehož následkem se stal osobou se změněnou pracovní schopností nebo částečně invalidním nebo invalidním (dále jen „poškozený").

(2) Jednorázové mimořádné odškodnění podle odstavce 1 se poskytuje ve výši od 5000 Kčs do 25 000 Kčs podle stupně poškození na zdraví a s přihlédnutím k míře ztížení společenského uplatnění, k podílu poškozeného na zdolávání požáru nebo záchranných pracích, jakož i k osobním, rodinným a sociálním poměrům poškozeného.

§ 2

(1) Jestliže poškozený následkem poškození na zdraví zemřel, náleží jednorázové mimořádné odškodnění jeho manželu a dítěti, které má nárok na sirotčí důchod; v případech odůvodněných osobními, rodinnými a sociálními poměry lze jednorázové mimořádné odškodnění přiznat i jeho rodičům, popřípadě dalším osobám, které na něho byly odkázány výživou.

(2) Jednorázové mimořádné odškodnění podle odstavce 1 se poskytuje

a) dítěti poškozeného ve výši 5000 Kčs,
b) manželu poškozeného ve výši 3000 Kčs,
c) rodičům poškozeného v úhrnné výši 3000 Kčs,
d) dalším osobám, které byly odkázány výživou na poškozeného, do úhrnné výše 3000 Kčs.

§ 3

Jednorázové mimořádné odškodnění podle § 1 a 2 náleží vedle nároků podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Korčák v. r.

[1]) § 92 zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

35

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České socialistické republiky

ze dne 13. května 1986

o medaili Za hrdinský čin
a čestném titulu Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 4 zákona č. 62/1962 Sb., o propůjčování vyznamenání:

§ 1

Zřizují se čestná uznání

a) medaile Za hrdinský čin,

b) čestný titul Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany.

§ 2

(1) Medaili Za hrdinský čin lze udělit příslušníkům Sboru požární ochrany, pracovníkům závodních požárních útvarů, členům dobrovolných veřejných požárních sborů, členům dobrovolných závodních požárních sborů, členům požárních hlídek a občanům k ocenění jejich odvahy a obětavosti při zdolávání požáru nebo při záchranných pracích při živelní pohromě nebo jiné mimořádné události.[1])

(2) S medailí Za hrdinský čin se odevzdává listina o jejím udělení.

§ 3

(1) Čestný titul Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany lze udělit příslušníkům Sboru požární ochrany k ocenění

a) mimořádných pracovních výsledků při ochraně života a zdraví občanů a majetku před požáry, živelními pohromami a jinými mimořádnými událostmi,[1])

b) zvláštních zásluh o rozvoj požární ochrany;

přitom se přihlíží i ke společenské angažovanosti příslušníka.

(2) S udělením čestného titulu Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany se odevzdává listina o jeho udělení.

(3) S čestným titulem Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany je spojeno právo nosit čestný odznak.

§ 4

(1) Medaili Za hrdinský čin a čestný titul Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany uděluje ministr vnitra České socialistické republiky.

(2) Ministr vnitra České socialistické republiky může odejmout medaili Za hrdinský čin nebo čestný titul Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany tomu, kdo se dopustil jednání, jež ho činí nehodným tohoto čestného uznání, nebo vyjde-li najevo, že mu bylo čestné uznání uděleno nezaslouženě.

(3) Ten, jemuž byly medaile Za hrdinský čin nebo čestný titul Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany odňaty, je povinen vrátit listinu o jejich udělení a medaili nebo čestný odznak orgánu, který věci těchto čestných uznání spravuje.

§ 5

(1) Ministr vnitra České socialistické republiky vydá statut medaile Za hrdinský čin a statut čestného titulu Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany.

(2) Věci medaile Za hrdinský čin a čestného titulu Zasloužilý příslušník Sboru požární ochrany spravuje ministerstvo vnitra České socialistické republiky.

§ 6

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Korčák v. r.

[1]) § 92 zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

36

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 19. května 1986

o vydání bankovek po 10 Kčs

Federální ministerstvo financí podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, vyhlašuje:

§ 1

Dnem 1. 7. 1986 se vydávají bankovky Státní banky československé po 10 Kčs vzoru 1986.

§ 2

(1) 10 Kčs bankovka vzoru 1986 je 67 mm široká a 132 mm dlouhá. Je vytištěna na nažloutlém papíru s průběžným tmavočarým vodotiskem s ochrannými modrými a červenými vlákny uloženými v papíru.

(2) Vodotisk vytváří po celé ploše papíru vodorovné řady střídajících se lípových lístků a pětičípých hvězd.

(3) Lícní i rubová strana 10 Kčs bankovky je opatřena po celé ploše podbarvujícími ochrannými podtisky.

(4) Na líci bankovky je hlavní tisk proveden tříbarevným liniovým hlubotiskem ve třech odstínech hnědé barvy. Plocha líce je rozdělena na tři nestejná pole; ukončením hlavního tisku cca 4 mm před ořezem bankovky se vytváří u středního a pravého pole náznak orámování. Střední a pravé pole je podloženo hnědým tečkovaným rastrem v blízkosti portrétu nejtmavším, který vpravo od portrétu přechází do světlejšího podtisku liniového.

V levém poli je velké tmavé číselné označení hodnoty „10", situované ve směru svislé strany bankovky. Je složeno z číslic obsahujících mikrošrafury. Na jeho pozadí je giloše, předcházející na okrajích plynule do světlejší barvy. V dolní části levého pole je kulatý hmatový znak pro nevidomé, provedený v hlubotisku.

Ve středním poli v horní části je státní znak v červené barvě. Je umístěn v pestrobarevná rozetě, připomínající stylizovaný květ. Rozeta je složena z vnitřního modrého věnce směrem ke středu růžově podbarveného a dále z vnějšího věnce s geometrickými paprsky s mikroskopickým opakujícím se textem „DESAŤ KORÚN" v barvě modré, žluté a zelené. Mezi geometrické paprsky jsou vloženy prvky rostlinného dekoru v barvě žluté a červenohnědé. Vlevo nad rozetou je umístěno tmavé hodnotové číslo „10". Rozeta je obkroužena hlubotiskovým vlnkovým rastrem pokrývajícím s výjimkou portrétu a giloše i část pravého pole. V horní části rozety je do oblouku zakompovaný text

„BANKOVKA ŠTÁTNEJ BANKY ČESKOSLOVENSKEJ",

pod ním na společné svislici jsou texty

DESAŤ
KORÚN
ČESKOSLOVENSKÝCH
1986

a menšími písmeny trestní pohrůžka

FALŠOVANIE BANKOVIEK
SA TRESCE PODĽA ZÁKONA.

Pravému poli dominuje portrét Pavla Országha-Hviezdoslava. Jméno „PAVOL ORSZÁGH HVIEZDOSLAV", letopočty narození a úmrtí „1849—1921" jsou umístěny ve čtyřech řádcích vpravo od portrétu. V dolní části vpravo je umístěno světlé hodnotové číslo „10". Horní část pravého pole uzavírá velká giloše.

V náznaku orámování dole jsou drobným písmem vytištěna jména autorů, a to vlevo autora návrhu „A. BRUNOVSKÝ DEL." (navrhl) a vpravo jméno rytce „V. FAJT SC." (vyryl); uprostřed je název „STÁTNÍ TISKÁRNA CENIN, PRAHA".

Označení série jedním velkým písmenem abecedy a dvojmístným číslem je umístěno nahoře v levém poli, šestimístné pořadové číslo je nad znakem pro nevidomé dole. V pravém poli bankovky seoznačení série a pořadového čísla opakuje v řádce nad portrétem. Série a pořadová čísla jsou vytištěna modrou barvou.

(5) Na rubu bankovky je hlavní tisk proveden vícebarevným ofsetem v převládající barvě hnědé. Plocha je rozdělena na dvě nestejná pole, levé s náznakem orámování.

V levém poli je ve třech odstínech hnědé barvy zobrazena oravská krajina s horou Choč v po-

zadí. Nápis „ORAVA“ je umístěn vpravo dole. Vlevo nahoře je na pozadí modré a zelené giloše s rozbíhajícími se nazelenalými paprsky tmavé hodnotové číslo „10“. Při levém okraji jsou keře jalovce, symbolické kapky deště a dole slavík. Vpravo dole je na pozadí modré a hnědočervené gilošové růžice světlé hodnotové číslo „10“. Nahoře v mracích a prosvítající modré obloze je text „BANKOVKY SÚ KRYTÉ ZLATOM A OSTATNÝMI AKTÍVAMI ŠTÁTNEJ BANKY ČESKOSLOVENSKEJ“.

V pravém poli je ve směru svislé strany bankovky na pozadí kytičky lesních jahod v barvě zelené a červené velké hodnotové číslo v barvě hnědočervené.

V náznaku orámování dole jsou drobným písmem vytištěna jména autorů, a to vlevo jméno autora návrhu „A. BRUNOVSKÝ DEL.“ a vpravo jméno autora rytecké kresby „B. ŠNEIDER SC.“; uprostřed je označení „© ŠTÁTNA BANKA ČESKOSLOVENSKÁ“.

§ 3

Bankovky po 10 Kčs vzoru 1960 zůstávají i nadále zákonnými penězi.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Žák v. r.

37

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České socialistické republiky

ze dne 30. května 1986,

kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky stanoví podle § 101 písm. a) zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně (dále jen „zákon"):

ČÁST PRVNÍ

POVINNOSTI ORGÁNŮ A ORGANIZACÍ

Oddíl první

Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany

Funkce techniků požární ochrany

§ 1

(1) K plnění povinností na úseku požární ochrany se ustanovuje

a) technik požární ochrany ústředního orgánu (dále jen „hlavní technik požární ochrany"),

b) technik požární ochrany nadřízeného orgánu (dále jen „vedoucí technik požární ochrany"),

c) technik požární ochrany organizace.

(2) Národní výbory, které přímo řídí nebo spravují organizace, ustanovují k plnění úkolů na úseku požární ochrany vedoucí techniky požární ochrany. Vedoucí technici požární ochrany krajského národního výboru plní též úkoly, které krajskému národnímu výboru vyplývají z § 3 zákona.

§ 2

(1) Dvě nebo více funkcí techniků požární ochrany zřizují

a) organizace, v nichž převažují pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím, nebo organizace, kterým bylo určeno zřídit závodní požární útvar,

b) organizace, v nichž je zřízeno více organizačních jednotek (závody, provozovny apod.) a rozsah povinností na úseku požární ochrany nelze zabezpečovat a plnit zřízením jedné funkce technika požární ochrany,

c) organizace s důležitým hospodářským, kulturním nebo jiným významem.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 nelze spojovat funkci technika požární ochrany s jinou funkcí.

(3) Jestliže velikost nebo charakter organizace nevyžaduje zřízení dvou nebo více funkcí techniků požární ochrany a jinak jsou v organizaci splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo písm. c), zřizuje tato organizace funkci technika požární ochrany, kterou nelze spojovat s jinou funkcí.

(4) V organizacích uvedených v odstavci 1 písm. b), v nichž jsou zřízeny dvě nebo více funkcí techniků požární ochrany, lze některé funkce spojovat s jinou funkcí, pokud s ohledem k charakteru nebo velikosti organizačních jednotek lze tak zabezpečit plnění povinností na úseku požární ochrany.

§ 3

Vyžaduje-li to rozsah plnění povinností na úseku požární ochrany, zřizuje ústřední orgán zpravidla dvě nebo více funkcí hlavního technika požární ochrany; obdobně postupuje při zřizování dvou nebo více funkcí vedoucího technika požární ochrany nadřízený orgán.

§ 4

Technik požární ochrany je podřízen přímo vedoucímu organizace v případech, ve kterých nelze funkci technika požární ochrany spojovat s jinou funkcí, pokud se výjimečně ústřední orgán nedohodne s ministerstvem vnitra České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo vnitra") jinak.

§ 5

(1) Ustanovení technika požární ochrany se výjimečně nevyžaduje v organizacích, které sídlí ve společném objektu s organizací, která má ustanoveného technika požární ochrany, pokud s ní uzavřely dohodu o zabezpečení požární ochrany; tuto dohodu lze uzavřít jen se souhlasem orgánu vykonávajícího státní požární dozor.

(2) Uzavřením dohody podle odstavce 1 nejsou dotčeny ostatní povinnosti organizací na úseku požární ochrany.

Úkoly techniků požární ochrany

§ 6

Hlavní technik požární ochrany

a) řídí po odborné stránce zabezpečování požární ochrany,

b) kontroluje nejméně jednou za dva roky dodržování předpisů o požární ochraně v podřízených orgánech a v přímo řízených organizacích a vyžaduje od vedoucího orgánu nebo vedoucího organizace provedení opatření k odstranění zjištěných nedostatků; při provádění kontroly v podřízených orgánech může provést kontrolu v kterékoliv organizaci v působnosti tohoto orgánu,

c) uplatňuje v plánu a rozpočtu požadavky na kádrové a materiálně technické vybavení požární ochrany,

d) podílí se na školení a odborné přípravě pracovníků o požární ochraně,

e) vede příslušnou dokumentaci požární ochrany,

f) zpracovává zprávy, rozbory a informace o stavu požární ochrany, jakož i o příčinách vzniklých požárů a navrhuje příslušná opatření; souhrnné zprávy o stavu požární ochrany předkládá vedoucímu ústředního orgánu nejméně jednou za rok a zúčastňuje se projednávání těchto zpráv,

g) plní další úkoly, které mu vyplývají z předpisů o požární ochraně.

§ 7

Vedoucí technik požární ochrany plní ve vztahu k organizacím řízeným nebo spravovaným nadřízeným orgánem úkoly uvedené v § 6.

§ 8

(1) Technik požární ochrany organizace

a) organizuje a kontroluje plnění povinností vyplývajících z předpisů o požární ochraně,

b) řídí po odborné stránce činnost pracovníků pověřených plněním úkolů na úseku požární ochrany,

c) uplatňuje v plánu a rozpočtu požadavky na kádrové a materiálně technické vybavení požární ochrany,

d) podílí se na školení a odborné přípravě pracovníků o požární ochraně,

e) posuzuje, případně zabezpečuje posuzování požárního nebezpečí v objektech organizace a v technologických procesech,

f) vede příslušnou dokumentaci požární ochrany,

g) zpracovává zprávy, rozbory a informace o stavu požární ochrany, jakož i o příčinách vzniklých požárů a navrhuje příslušná opatření; souhrnné zprávy o stavu požární ochrany předkládá vedoucímu organizace nejméně jednou za rok a zúčastňuje se projednávání těchto zpráv,

h) plní další úkoly, které mu vyplývají z předpisů o požární ochraně.

(2) Jestliže nebyly prováděním preventivních požárních prohlídek v organizaci pověřeni jiní pracovníci (§ 12), provádí tyto prohlídky technik požární ochrany.

Úkoly specialistů požární ochrany

§ 9

(1) Specialista požární ochrany v organizacích oprávněných k projektové činnosti

a) koordinuje, kontroluje a zpracovává řešení požární ochrany v dokumentaci staveb,[1])

b) zabezpečuje v součinnosti s investorem u příslušného orgánu vykonávajícího státní požární dozor projednání všech změn týkajících se řešení požární ochrany v dokumentaci staveb.

(2) Specialista požární ochrany spolupracuje s technikem požární ochrany investora zejména při vyžadování podkladů o zabezpečení požární ochrany v organizaci.

§ 10

Specialista požární ochrany v organizacích provádějících výzkum a vývoj a v organizacích pověřených výkonem funkce státní zkušebny[2])

a) podílí se na řešení požární bezpečnosti nových výrobků a technologií včetně zpracovávání zkušebních metodik,

b) sleduje, zda jsou u vyráběných výrobků určeny požárně technické charakteristiky a další údaje z hlediska požární bezpečnosti a pokyny pro jejich bezpečné používání,

c) sleduje, zda jsou součástí dovážených technologií, zařízení a materiálů požárně technická zabezpečení a zda podmínky pro jejich bezpečné používání určené výrobcem jsou v souladu s příslušnými předpisy.

§ 11

Ustanovení tohoto oddílu o technicích požární ochrany se vztahují i na pracovníky zařazené ve funkcích zřízených podle § 8 zákona.

Oddíl druhý

Povinnosti jiných pracovníků pověřených plněním úkolů na úseku požární ochrany

§ 12

Preventista požární ochrany

(1) Preventista požární ochrany

[1]) Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 105/1981 Sb., o dokumentaci staveb.
[2]) § 6 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.

a) provádí preventivní požární prohlídky v preventivním úseku určeném vedoucím organizace,

b) zapisuje údaje o provedení preventivní požární prohlídky do požární knihy (požární knihy preventivního úseku),

c) vyjadřuje se k opatřením, která se týkají zabezpečování požární ochrany v preventivním úseku.

(2) Preventista požární ochrany provádí preventivní požární prohlídky

a) jednou za měsíc, jestliže vedoucí organizace se zřetelem k požárnímu nebezpečí preventivního úseku neurčí lhůtu kratší,

b) nejméně jednou za šest měsíců ve zvláštních objektech organizací uvedených v předpise vydaném ústředním orgánem podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona,

c) nejméně jednou za rok v bytových domech.

(3) Preventista požární ochrany plní úkoly uvedené v odstavci 1 vedle svého pracovního zařazení a za podmínek určených vedoucím organizace. Úkoly podle odstavce 1 nelze pověřovat pracovníky závodního požárního útvaru.

Požární hlídky

§ 13

Požární hlídka pracoviště

(1) Požární hlídka pracoviště

a) dohlíží na dodržování předpisů o požární ochraně na pracovišti se zvýšeným požárním nebezpečím,

b) provádí nutná opatření v případě vzniku požáru, zejména záchranu ohrožených osob, přivolání pomoci a zdolávání požáru.

(2) Pracoviště, na nichž se zřizují požární hlídky, počet členů a vedoucí těchto hlídek určuje vedoucí organizace. Seznam členů požární hlídky pracoviště s určením jejich úkolů musí být vyvěšen na pracovišti.

§ 14

Požární asistenční hlídka

(1) Požární asistenční hlídka

a) provádí preventivní požární dohled,

b) provádí nutná opatření v případě vzniku požáru, zejména záchranu ohrožených osob, přivolání pomoci a zdolávání požáru.

(2) Požární asistenční hlídka se zřizuje

a) při činnostech spojených se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru,

b) při organizování kulturních, sportovních a společenských akcí, kterých se zúčastňuje větší počet osob,

c) v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru.

(3) Členové požární asistenční hlídky jsou povinni zejména

a) seznámit se s charakterem činnosti nebo s charakterem zabezpečované akce,

b) seznámit se s objektem a souvisejícími požárně bezpečnostními opatřeními,

c) kontrolovat dodržování příslušných předpisů upravujících požadavky požární bezpečnosti objektu nebo prováděné činnosti.

(4) Členové požární asistenční hlídky zřízené podle odstavce 2 písm. b) musí být označeni červenou rukávovou páskou s nápisem „POŽÁRNÍ HLÍDKA", která se nosí na levém záloktí.

(5) Členové požární asistenční hlídky nesmějí být pověřováni jinými úkoly a ani sami vykonávat činnosti, které nesouvisejí s plněním úkolů požární asistenční hlídky.

Pracovníci určení k zabezpečování požární ochrany v mimopracovní době

§ 15

(1) Požární ochranu v mimopracovní době zabezpečují pracovníci určení vedoucím organizace, zpravidla pracovníci provádějící ostrahu.[3]) Jestliže není zabezpečena požární ochrana pracovníky provádějícími ostrahu, vedoucí organizace je povinen zabezpečit požární ochranu v mimopracovní době jiným spolehlivým způsobem s přihlédnutím k charakteru objektu a konkrétním podmínkám.

(2) Pracovníci uvedení v odstavci 1 jsou povinni

a) provádět pravidelně prohlídky v objektech organizace; první prohlídku provádějí bezprostředně po odchodu pracovníků z pracoviště a další ve lhůtách určených vedoucím organizace,

b) odstraňovat neodkladně zjištěné nedostatky, které mohou vést ke vzniku požáru nebo k jeho rozšíření; nedostatky, které nemohou sami odstranit, oznamovat určenému pracovníkovi organizace,

c) uhasit vzniklý požár a není-li to možné, okamžitě vyhlásit požární poplach, přivolat jednotku požární ochrany a provést opatření pro účinný a rychlý zásah jednotky požární ochrany.

(3) Vedoucí organizace upraví organizační a technické zabezpečení povinností uvedených v odstavci 2 a určí, za jakých podmínek mohou pracovníci uvedení v odstavci 1 vstupovat do uzavřených prostorů nebo tam, kde jsou prostory chráněny technickým zařízením.

[3]) § 5 odst. 1 písm. c) vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 135/1983 Sb., o ostraze majetku v socialistickém společenském vlastnictví.

§ 16

Pracovníci uvedení v § 15 odstavci 1 jsou povinni znát v potřebném rozsahu

a) dokumentaci zdolávání požárů a pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím v organizaci,
b) umístění a obsluhu prostředků určených k vyhlášení požárního poplachu a způsob vyhlášení požárního poplachu podle požárních poplachových směrnic organizace,
c) rozmístění a obsluhu hasicích přístrojů, hasicích zařízení a jiných věcných prostředků požární ochrany v organizaci a způsoby hašení,
d) pokyny a opatření vedoucího organizace vydané pro mimopracovní dobu.

§ 17

Ustanovení § 15 a 16 se vztahují přiměřeně na zabezpečování požární ochrany v organizaci v době sníženého provozu.

Požárně technická komise

§ 18

(1) Požárně technická komise se zřizuje v organizacích výrobního charakteru. V ostatních organizacích se požárně technická komise zřizuje, jsou-li v nich pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím nebo vyžaduje-li to hospodářský, kulturní, sociální nebo jiný důležitý zájem.

(2) Jestliže se organizace člení na nižší organizační jednotky, zejména závody, ve kterých jsou pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím, zřizuje se požárně technická komise i v těchto nižších organizačních jednotkách.

(3) Požárně technická komise může být zřízena i v nadřízeném orgánu, jestliže to vyžaduje plnění povinností na úseku požární ochrany, zejména řídí-li organizace, v nichž jsou pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím.

(4) Organizace, která je investorem, zřizuje požárně technickou komisi v době výstavby na velkých stavbách. Tato komise plní zejména koordinační a kontrolní funkci.

(5) Jestliže se zřídí požárně technické komise podle odstavců 3 a 4, vztahují se na ně přiměřeně úkoly uvedené v § 20.

§ 19

(1) Požárně technická komise se skládá z předsedy, kterým je zástupce vedoucího organizace, zpravidla ten, do jehož působnosti patří řízení výroby, tajemníka, kterým je technik požární ochrany, a z členů, jejichž činnost souvisí nebo ovlivňuje zabezpečování požární ochrany (velitel jednotky požární ochrany, energetik, vodohospodář, stavební technik, technolog výroby apod.). Složení požárně technické komise v nižších organizačních jednotkách (§ 18 odst. 2) je obdobné.

(2) Předsedou požárně technické komise zřízené na velkých stavbách je zástupce vedoucího organizace, která je investorem. Tajemníkem požárně technické komise je technik požární ochrany organizace, která je investorem. Členy jsou vedoucí pracovníci generálního dodavatele stavby, generálního dodavatele technologie, případně jednotlivých subdodavatelů.

§ 20

(1) Požárně technická komise

a) projednává a vyhodnocuje návrhy opatření na úseku požární ochrany při výstavbě a rekonstrukci objektů, při změně výroby nebo technologie a při činnostech nebo v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru,
b) projednává stav požární ochrany, výsledky kontrol, provádí rozbory příčin zjištěných nedostatků, navrhuje opatření k jejich odstranění a sleduje jejich plnění,
c) podílí se na posuzování požárního nebezpečí v objektech organizace a v technologických procesech,
d) uplatňuje v podnikových normách a technologických procesech požadavky na řešení požární bezpečnosti,
e) posuzuje návrhy plánů hlavních úkolů a kontrolní činnosti na úseku požární ochrany,
f) projednává požadavky na kádrové a materiálně technické vybavení požární ochrany,
g) posuzuje a prověřuje dokumentaci požární ochrany,
h) projednává a vyhodnocuje výsledky školení pracovníků o požární ochraně a výsledky odborné přípravy pracovníků pověřených plněním úkolů na úseku požární ochrany,
i) vyhodnocuje připravenost a akceschopnost závodních jednotek požární ochrany včetně jejich materiálně technického vybavení,
j) provádí rozbory příčin vzniku požárů a podle zjištěných poznatků navrhuje opatření k jejich odstranění,
k) plní další úkoly, které vyplývají z předpisů o požární ochraně.

(2) Požárně technická komise se schází podle potřeby, nejméně však jednou za půl roku. K jednání požárně technické komise mohou být přizváni i další odborní pracovníci.

Oddíl třetí

Odborná způsobilost techniků požární ochrany a specialistů požární ochrany

§ 21

Obsah odborné způsobilosti

(1) Odbornou způsobilostí techniků požární ochrany a specialistů požární ochrany se rozumí souhrn teoretických vědomostí a praktických zkušeností, které jsou nutné k řádnému výkonu určené funkce.

(2) Obsahem odborné způsobilosti je

a) znalost předpisů o požární ochraně,

b) základní znalost organizace, řízení a kontroly požární ochrany v příslušném odvětví a v organizaci,

c) znalost požárního nebezpečí v objektech organizace a v technologických procesech a způsobu jejich posuzování,

d) znalost funkcí a parametrů hasicích zařízení, požární techniky a jiných věcných prostředků požární ochrany,

e) znalost stanovení sil a prostředků ke zdolávání požárů,

f) znalost dalších specifických podmínek požární ochrany v příslušném odvětví.

§ 22

Ověřování a osvědčování odborné způsobilosti

(1) Odborná způsobilost se ověřuje zkouškami a prokazuje se osvědčením.

(2) Ověřování odborné způsobilosti provádí

a) ministerstvo vnitra, pokud jde o ověřování odborné způsobilosti pracovníků, kteří vykonávají funkci hlavního technika požární ochrany,

b) ústřední orgán, pokud jde o ověřování odborné způsobilosti pracovníků, kteří vykonávají funkci vedoucího technika požární ochrany,

c) nadřízený orgán, pokud jde o ověřování odborné způsobilosti pracovníků, kteří vykonávají funkci technika požární ochrany organizace nebo specialisty požární ochrany.

(3) Ověřování odborné způsobilosti podle odstavce 2 se provádí před komisí, kterou zřídí orgán provádějící ověřování. Členem komise ústředního orgánu nebo nadřízeného orgánu je zpravidla zástupce orgánu vykonávajícího státní požární dozor a členem komise nadřízeného orgánu též zástupce ústředního orgánu; o termínu ověřování odborné způsobilosti musí být tyto orgány včas písemně vyrozuměny.

(4) O zkoušce a jejím výsledku se vyhotoví protokol. Osvědčení o odborné způsobilosti vydává orgán, který provedl ověřování odborné způsobilosti.

(5) Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany, kteří neuspěli při ověřování odborné způsobilosti, jsou povinni podrobit se nejpozději do šesti měsíců opakovanému ověření odborné způsobilosti.

(6) Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany se podrobují dalšímu pravidelnému ověřování odborné způsobilosti v termínech, které určí příslušný ústřední orgán v dohodě s ministerstvem vnitra, nejméně však jednou za 5 let.

(7) Ověřování odborné způsobilosti podle odstavců 1 až 6 se nepodrobují technici požární ochrany a specialisté požární ochrany, kteří jsou absolventy středních škol požární ochrany nebo vysokých škol ve studijním oboru požární ochrana. Osvědčení o odborné způsobilosti vydává orgán, který by byl jinak příslušný k ověřování odborné způsobilosti.

§ 23

Prokazování odborné způsobilosti

Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany jsou povinni prokázat odbornou způsobilost při ustanovení do funkce, výjimečně nejpozději do šesti měsíců od ustanovení do funkce, jestliže se v tomto období připravují na ověření odborné způsobilosti.

§ 24

Odnímání osvědčení o odborné způsobilosti

(1) Zjistí-li se, zejména při výkonu státního požárního dozoru, že tén, komu bylo vydáno osvědčení o odborné způsobilosti vykazuje při výkonu své funkce závažné nedostatky, může orgán, který provedl ověření odborné způsobilosti, nebo příslušný orgán vykonávající státní požární dozor, toto osvědčení odejmout.

(2) Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany, kterým bylo odňato osvědčení o odborné způsobilosti, jsou povinni se podrobit novému ověření odborné způsobilosti nejpozději do šesti měsíců ode dne odnětí osvědčení o odborné způsobilosti.

§ 25

Ustanovení tohoto oddílu se vztahují i na pracovníky zařazené ve funkcích zřízených podle § 8 zákona.

Oddíl čtvrtý

Povinnosti organizací při vybavování věcnými prostředky požární ochrany a zabezpečování jejich akceschopnosti

§ 26

(1) Organizace jsou povinny se zřetelem na požární nebezpečí jednotlivých objektů, prostorů a technologií obstarávat, instalovat a udržovat v řádném stavu požární signalizaci, hasicí zařízení, hasicí přístroje a jiné věcné prostředky požární ochrany.

(2) Organizace mohou používat jen požární signalizaci, hasicí zařízení a hasicí přístroje, jejichž typy byly schváleny státními zkušebnami nebo posouzeny ministerstvem vnitra, případně jiné věcné prostředky požární ochrany, které si ministerstvo vnitra vyhradilo a posoudilo.[4])

[4]) § 32 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

§ 27

Elektrická požární signalizace, stabilní a polostabilní hasicí zařízení

(1) Projektovat elektrickou požární signalizaci[5]) a stabilní a polostabilní hasicí zařízení mohou jen organizace, které mají k této činnosti oprávnění. Toto oprávnění vydává, mění nebo zrušuje příslušný ústřední orgán ve spolupráci s ministerstvem vnitra.

(2) Organizace si může dát instalovat a opravovat elektrickou požární signalizaci, stabilní a polostabilní hasicí zařízení jen výrobci těchto věcných prostředků požární ochrany nebo servisní organizací, která byla touto činností pověřena.

(3) Organizace odpovídá za zabezpečení pravidelné kontroly elektrické požární signalizace, stabilních a polostabilních hasicích zařízení. Vedoucí organizace určí pracovníka odpovědného za provoz a zabezpečování kontroly a údržby těchto zařízení. Tento pracovník musí být prokazatelně proškolen a mít k této činnosti příslušné oprávnění.

(4) Elektrická požární signalizace, stabilní a polostabilní hasicí zařízení se kontrolují nejméně jednou za rok.

(5) Častěji se kontroluje elektrická požární signalizace, stabilní a polostabilní hasicí zařízení, které jsou ve zvýšené míře vystaveny chemickým, atmosférickým nebo jiným nepříznivým vlivům, nebo určí-li to výrobce.

§ 28

Hasicí přístroje

(1) Organizace jsou povinny dbát na vhodné umístění hasicích přístrojů tak, aby k nim byl volný přístup a chránit je před poškozením a zneužitím.

(2) Organizace odpovídají za zabezpečení pravidelné kontroly hasicích přístrojů. Hasicí přístroje se kontrolují nejméně jednou za rok. Častěji se kontrolují hasicí přístroje, které jsou ve zvýšené míře vystaveny chemickým, atmosférickým nebo jiným nepříznivým vlivům. Hasicí přístroje, u kterých byla zjištěna závada znemožňující jejich řádné použití, je organizace povinna vyměnit.

(3) Opravy, plnění a kontrolu hasicích přístrojů může provádět jen výrobce nebo servisní organizace, která byla touto činností pověřena.

(4) Opravy, plnění a kontrolu hasicích přístrojů mohou též provádět pro vlastní potřebu organizace její pracovníci, pokud jim k této činnosti udělil písemné oprávnění výrobce; toto písemné oprávnění jim může též udělit zvlášť zmocněná servisní organizace.

(5) Školení pracovníků plnících úkoly uvedené v odstavcích 3 a 4 zajišťuje výrobce nebo servisní organizace, která byla k provádění tohoto školení zvlášť zmocněna. Organizace jsou povinny vyslat tyto pracovníky na školení nejméně jednou za dva roky.

§ 29

Ohlašovny požárů

(1) Organizace zřizuje potřebný počet ohlašoven požárů, jejichž úkolem je přijímat hlášení o vzniku požárů v organizaci, vyhlásit požární poplach a plnit další úkoly podle příslušné dokumentace požární ochrany.

(2) Jestliže má v jednom objektu sídlo více organizací, mohou se dohodnout o zřízení jedné nebo více společných ohlašoven požárů; dohoda musí mít písemnou formu.

(3) Ohlašovna požárů musí být viditelně označena a vybavena vhodnými spojovacími prostředky tak, aby vždy mohla přijímat hlášení o vzniku požáru.

Oddíl pátý

Dokumentace požární ochrany

§ 30

Druhy dokumentace požární ochrany ústředních orgánů

(1) Dokumentaci požární ochrany ústředního orgánu tvoří

a) předpis pro organizaci, řízení a kontrolu požární ochrany v jím řízeném odvětví,

b) hlavní zaměření, plán hlavních úkolů a plán kontrolní činnosti na úseku požární ochrany a doklady o jejich plnění,

c) zprávy o stavu požární ochrany v jím řízeném odvětví,

d) dokumentace o školení a odborné přípravě pracovníků o požární ochraně a dokumentace o ověřování odborné způsobilosti prováděných v jeho působnosti,

e) přehled o zřízených jednotkách požární ochrany, jejich početním stavu a základním vybavení,

f) údaje o požárech, příčinách jejich vzniku, zprávy o výsledcích prováděných rozborů a o provedených opatřeních na úseku požární ochrany.

(2) Předpis uvedený v odstavci 1 písm. a) obsahuje zejména

a) organizační uspořádání požární ochrany v řízeném odvětví,

b) zásady pro zřizování dvou nebo více funkcí techniků požární ochrany, případně jiných funkcí nebo organizačních útvarů podle § 8 zákona včetně úpravy podřízenosti pracovníků na úseku požární ochrany,

[5]) ČSN 34 2710 Předpisy pro zařízení elektrické požární signalizace.

c) zásady pro zřizování organizačních útvarů požární ochrany na ústředním orgánu, nadřízených orgánech a v organizacích v případech, jestliže jsou zřízeny dvě nebo více funkcí techniků požární ochrany nebo je v organizaci zřízen závodní požární útvar,

d) zásady pro spojování funkcí techniků požární ochrany s jinými funkcemi,

e) vymezení pojmu organizace a nadřízený orgán pro účely požární ochrany v řízeném odvětví,

f) povinnosti vedoucích orgánů, vedoucích organizací a ostatních vedoucích pracovníků na úseku požární ochrany,

g) povinnosti pracovníků pověřených plněním úkolů na úseku požární ochrany a povinnosti ostatních pracovníků na úseku požární ochrany,

h) způsob zabezpečení požární ochrany při činnostech nebo v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru charakteristický pro dané odvětví,

i) způsob a lhůty provádění kontrol na úseku požární ochrany a preventivních požárních prohlídek,

j) zvláštní úkoly jednotek požární ochrany,

k) způsob hlášení požárů,

l) vzory základní dokumentace požární ochrany organizace.

(3) Předpis uvedený v odstavci 1 písm. a) schvaluje vedoucí ústředního orgánu.

§ 31

Druhy dokumentace požární ochrany nadřízených orgánů

Dokumentaci požární ochrany nadřízeného orgánu v rozsahu jeho působnosti tvoří obdobná dokumentace uvedená v § 30 odst. 1 písm. b) až písm. f).

§ 32

Druhy dokumentace požární ochrany organizace

(1) Základní dokumentaci požární ochrany organizace tvoří

a) požární řád pracoviště,

b) požární poplachové směrnice,

c) požární evakuační plán,

d) dokumentace zdolávání požárů,

e) požární kniha,

f) dokumentace o činnosti jednotky požární ochrany,

g) přehled pracovišť se zvýšeným požárním nebezpečím a přehled preventivních úseků.

(2) Další dokumentaci požární ochrany organizace tvoří

a) dokumentace o školení pracovníků o požární ochraně a dokumentace o odborné přípravě pracovníků pověřených plněním úkolů na úseku požární ochrany,

b) plán hlavních úkolů a plán kontrolní činnosti na úseku požární ochrany a doklady o jejich plnění,

c) přehled o hasicích přístrojích, doklady o jejich kontrole a doklady o kontrole a revizi hasicích zařízení,

d) zápisy o kontrolách prováděných orgány vykonávajícími státní požární dozor nebo nadřízenými orgány,

e) doklady o činnosti požárně technické komise,

f) příkazy, zákazy a pokyny vydané ústředním orgánem, nadřízeným orgánem nebo vedoucím organizace k zabezpečení úkolů na úseku požární ochrany,

g) směrnice pro činnost požárních asistenčních hlídek,

h) údaje o požárech, příčinách jejich vzniku, zprávy o výsledcích prováděných rozborů a o provedených opatřeních na úseku požární ochrany,

i) dokumentace týkající se posuzování požárního nebezpečí v objektech a v technologických procesech,

j) řád ohlašovny požárů,

k) seznam udělených výjimek,

l) další doklady požadované předpisy o požární ochraně.

§ 33

Požární řád pracoviště

(1) Požární řád pracoviště upravuje základní zásady zabezpečování požární ochrany na pracovištích se zvýšeným požárním nebezpečím. Tato pracoviště určuje organizace.

(2) Požární řád pracoviště obsahuje

a) stručný popis technologického postupu a charakteristiky požárního nebezpečí pracoviště,

b) požárně technické charakteristiky zpracovávaných surovin a materiálů a jejich nejvýše přípustné množství na pracovišti,

c) požadavky na zabezpečení požární ochrany pracoviště,

d) uvedení míst se zvýšeným nebezpečím možnosti vzniku požáru nebo výbuchu a opatření k zamezení vzniku a šíření požáru,

e) zvláštní povinnosti pracovníků,

f) jméno a příjmení vedoucího pracovníka odpovědného za požární ochranu na pracovišti.[6])

(3) Požární řád pracoviště zpracovává jeho vedoucí. Přílohou požárního řádu je seznam členů požární hlídky pracoviště s uvedením jejich úkolů.

(4) Požární řád pracoviště musí být umístěn na pracovišti tak, aby byl dobře viditelný a trvale přístupný všem pracovníkům.

[6]) § 74 odst. 1 písm. c) zákoníku práce.

(5) Pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím musí být označena příslušnými tabulkami.[7])

(6) Nadřízené orgány vydávají vzorové požární řády pracovišť pro stejné druhy pracovišť se zvýšeným požárním nebezpečím.

§ 34

Požární poplachové směrnice

(1) Požární poplachové směrnice vymezují povinnosti pracovníků v případě vzniku požáru.

(2) Požární poplachové směrnice obsahují

a) povinnosti pracovníka, který zpozoruje požár, způsob a místo ohlášení požáru,

b) způsob vyhlášení požárního poplachu pro pracovníky a závodní jednotku požární ochrany organizace,

c) povinnosti pracovníků při vyhlášení požárního poplachu, zejména v kterých případech mají zůstat na svých pracovištích a v kterých případech je mají opustit, případně jakým způsobem mají přispět ke zdolávání požáru,

d) místo a telefonní číslo ohlašovny požárů a jednotky požární ochrany,

e) místo a telefonní číslo pohotovostní služby elektrárny, plynárny, vodárny a zdravotnického zařízení,

f) místo a telefonní číslo nejbližšího útvaru Sboru národní bezpečnosti a správy Sboru požární ochrany okresního národního výboru.

(3) Požární poplachové směrnice musí být umístěny na pracovištích tak, aby byly dobře viditelné a trvale přístupné všem pracovníkům.

(4) Požární poplachové směrnice zpracovává technik požární ochrany organizace; je-li v organizaci zřízena závodní jednotka požární ochrany, spolupracuje s velitelem této jednotky.

(5) Účinnost opatření upravených v požárních poplachových směrnicích se prověřuje formou cvičného požárního poplachu. Cvičný požární poplach se vyhlašuje pro celou organizaci nebo pro všechny její jednotlivé části nejméně jednou za rok. Vyhlášení cvičného požárního poplachu se předem oznámí příslušnému orgánu vykonávajícímu státní požární dozor a příslušnému útvaru Sboru požární ochrany.

§ 35

Požární evakuační plán

(1) Požární evakuační plán upravuje organizaci evakuace osob, zvířat a materiálů z objektů zasažených nebo ohrožených požárem.

(2) Požární evakuační plán obsahuje

a) určení pracovníka, který bude řídit evakuaci, a místo, ze kterého bude evakuace řízena,

b) určení pracovníků a prostředků, jejichž pomocí bude evakuace prováděna,

c) určení způsobu a cest pro evakuaci,

d) určení místa, kde se evakuované osoby, případně zvířata budou soustřeďovat, a určení odpovědného pracovníka, který provede kontrolu počtu evakuovaných osob,

e) zabezpečení poskytnutí první pomoci postiženým osobám,

f) určení místa, na kterém se bude soustřeďovat evakuovaný materiál, a určení pracovníka, který bude tento materiál střežit.

(3) Požární evakuační plán zpracovává organizace. Součástí požárního evakuačního plánu je i grafické znázornění evakuačních cest v jednotlivých podlažích. Toto vyznačení se umisťuje u vstupu do podlaží. Účinnost opatření upravených v požárním evakuačním plánu se prověřuje formou cvičného požárního poplachu.

(4) Požární evakuační plán je uložen u závodního požárního útvaru. Není-li tento v organizaci zřízen, je požární evakuační plán uložen na trvale dosažitelném místě, které určí vedoucí organizace.

(5) Požární evakuační plán nemusí se souhlasem příslušného orgánu vykonávajícího státní požární dozor vyhotovovat organizace, ve kterých jsou jednoduché poměry z hlediska záchrany osob, zvířat a materiálů.

§ 36

Dokumentace zdolávání požárů

Dokumentaci zdolávání požárů tvoří operativní plány zdolávání požárů (dále jen „operativní plán") a operativní karty zdolávání požárů (dále jen „operativní karta"), které upravují zásady rychlého a účinného zdolávání požárů v organizacích.[8])

Operativní plán

§ 37

(1) Operativní plán obsahuje základní informace potřebné k rychlému a účinnému zdolávání požáru. Operativní plán se zpracovává ve výrobních organizacích, v organizacích s důležitým hospodářským, kulturním nebo jiným významem, jakož i v organizacích, ve kterých jsou složité podmínky zdolávání požáru.

(2) Operativní plán zpracovává organizace, kterou určí orgán vykonávající státní požární do-

[7]) Např. ČSN 01 8012 Bezpečnostní značky a tabulky.
ČSN 01 8013 Požární tabulky.
ČSN 34 3510 Bezpečnostní tabulky a nápisy pro elektrická zařízení.

[8]) Ministerstvo vnitra České socialistické republiky vydá metodický návod k vypracování dokumentace zdolávání požárů.

zor; v organizacích s větším počtem objektů, ve kterých jsou pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím, může orgán vykonávající státní požární dozor rozhodnout, že operativní plán se vypracuje i pro jednotlivé objekty.

§ 38

(1) Operativní plán obsahuje textovou a grafickou část. Textová část obsahuje operativně taktickou charakteristiku organizace, údaje o nejsložitější variantě požáru, údaje o potřebných silách a prostředcích, doporučení pro velitele zásahu a členy štábu zdolávání požáru. Grafická část operativního plánu obsahuje zejména plán objektu, situační schéma okolních objektů, zdrojů vody a komunikací.

(2) Operativně taktická charakteristika organizace obsahuje zejména

a) údaje o organizaci, stručný popis technologických postupů a zdrojů vody,

b) charakteristiky technických zařízení včetně hasicích zařízení,

c) charakteristiky příjezdových komunikací a komunikací v organizaci.

(3) Nejsložitější varianta požáru se určí na základě operativně taktické charakteristiky organizace, předpokládaného místa vzniku požáru, výpočtu plochy a obvodu požáru.

(4) V údajích o potřebných silách a prostředcích se uvádí zejména počet příslušníků jednotek požární ochrany a osob potřebných ke zdolávání požáru, k záchraně osob, k evakuaci zvířat a materiálů, množství a druh hasicí látky, počet a druhy požární techniky.

(5) V doporučeních pro velitele zásahu se uvádí zejména způsob záchrany osob, evakuace zvířat a materiálů, podmínky pro použití speciální techniky a nutnost použití ochranných prostředků, upozornění na místa, kde jsou uloženy jedy, výbušniny a zdroje ionizujícího záření.

§ 39

Operativní karta

(1) Operativní karta je zjednodušenou formou dokumentace, která slouží k účinnému zdolávání požáru a záchraně osob, zvířat a materiálů.

(2) Operativní karty zpracovávají organizace pro objekty, pro které se nevyžaduje zpracování operativních plánů. Objekty organizací, pro které se zpracovávají operativní karty, určí orgán vykonávající státní požární dozor.

(3) Operativní karta obsahuje textovou a grafickou část. Textová část obsahuje zejména charakter objektu, popis nejkratší cesty jednotky požární ochrany k objektu, konstrukční zvláštnosti objektu, popis míst uzavření plynu, vypnutí elektrického vedení, zapojení nouzového osvětlení, evakuačních cest, vnitřního rozvodu požární vody a jiné údaje potřebné ke zdolávání požáru a záchraně osob a materiálů. Grafická část obsahuje zejména schéma objektu, podle potřeby i schéma sousedních objektů, dále komunikací a zdrojů vody.

§ 40

Uložení dokumentace zdolávání požárů

(1) Dokumentace zdolávání požárů je uložena

a) u útvaru Sboru požární ochrany,

b) u závodního požárního útvaru.

(2) Není-li v organizaci zřízen závodní požární útvar, dokumentace zdolávání požárů je uložena na trvale dosažitelném místě, které určí vedoucí organizace.

(3) Vedoucí organizace je povinen zabezpečit bez zbytečného odkladu úpravu dokumentace zdolávání požárů, jestliže nastanou změny v údajích, které byly podkladem pro její vypracování. Návrh takové změny se schvaluje obdobně jako dokumentace zdolávání požárů.

(4) Jestliže dokumentace zdolávání požárů obsahuje utajované skutečnosti, postupují útvary Sboru požární ochrany a organizace při jejím zpracovávání a používání podle zvláštních předpisů.[8])

§ 41

Metodická pomoc

Nadřízené orgány a orgány vykonávající státní požární dozor poskytují organizacím metodickou pomoc při vypracování dokumentace zdolávání požárů.

§ 42

Požární kniha

(1) Požární kniha slouží k záznamům o všech důležitých skutečnostech týkajících se požární ochrany v organizaci, zejména o provedených preventivních požárních prohlídkách, zjištěných nedostatcích a způsobu jejich odstranění, o uskutečnění cvičných požárních poplachů a kontrole základní dokumentace požární ochrany. Požární knihu vede technik požární ochrany, případně preventista požární ochrany.

(2) V organizacích rozdělených na preventivní úseky se vedou požární knihy preventivních úseků. V požární knize preventivního úseku se vyznačí, které objekty preventivní úsek zahrnuje. Záznamy o důležitých skutečnostech týkajících se celé organizace vede technik požární ochrany v hlavní požární knize. Do hlavní požární knihy se zapisují též zjištěné nedostatky uvedené v požárních knihách preventivních úseků, jejichž odstranění přesahuje pravomoc vedoucích pracovníků kontrolovaných pracovišť.

[8]) Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, a předpisy vydané k jeho provedení.

(3) Záznam o údajích uvedených v odstavci 1 obsahuje datum, označení objektu, zjištěné skutečnosti, případně provedení akce, navrhovaná opatření, podpis vedoucího pracovníka kontrolovaného pracoviště a osoby, která záznam provedla.

(4) V organizacích, ve kterých se vede pro kontrolní účely inspekční kniha,[10]) může plnit funkci požární knihy tato kniha.

(5) Požární kniha (hlavní požární kniha) se předkládá vedoucímu organizace neodkladně, jestliže k odstranění zjištěných nedostatků je třeba rozhodnutí vedoucího organizace. Jinak se požární kniha (hlavní požární kniha) předkládá vedoucímu organizace nejméně jednou za tři měsíce; v bytových domech se předkládá nejméně jednou za rok.

§ 43

Dokumentace o činnosti jednotek požární ochrany organizace

(1) Dokumentace o činnosti jednotek požární ochrany organizace slouží k provádění záznamů o důležitých skutečnostech týkajících se jejich činnosti. Dokumentaci tvoří zejména strážní kniha, dokumentace o odborné přípravě jednotky požární ochrany a zprávy o zásazích.

(2) Strážní knihu vedou organizace, v kterých je zřízen závodní požární útvar nebo dobrovolný závodní požární sbor, ve kterém jsou zařazeny osoby vykonávající službu jako své povolání. Strážní kniha obsahuje záznamy zejména o převzetí služby a jejím průběhu (např. výjezdy jednotky, úrazy, poskytnutí součinnosti při jiných záchranných pracích). Strážní knihu vede velitel jednotky požární ochrany, který odpovídá za výkon služby ve směně.

(3) Dokumentace o odborné přípravě jednotky požární ochrany obsahuje zejména plány odborné přípravy, seznam pracovníků závodního požárního útvaru nebo členů dobrovolného závodního požárního sboru, kteří se odborné přípravy zúčastnili, a jména velitelů, kteří odbornou přípravu vedli. Za vedení dokumentace odpovídá velitel jednotky požární ochrany.

(4) Zpráva o zásahu obsahuje zejména základní časové údaje o zásahu, počet a druhy zúčastněných jednotek požární ochrany, jejich technické vybavení a postup těchto jednotek při zásahu. Zprávu o zásahu zpracovává velitel zásahu.

§ 44

Schvalování a vedení dokumentace požární ochrany

(1) Požární řády pracovišť, požární poplachové směrnice a požární evakuační plány schvaluje vedoucí organizace nebo jiný vedoucí pracovník uvedený v předpise vydaném ústředním orgánem podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona. Dokumentaci zdolávání požárů schvaluje vedoucí organizace se souhlasem orgánu vykonávajícího státní požární dozor.

(2) Dokumentace požární ochrany je soustředěna u technika požární ochrany. Některé druhy dokumentace (§ 32 odst. 2) mohou být podle svého účelu vedeny a uloženy u jiných pracovníků, případně u jiných organizačních útvarů organizace. Přehled o uložení jednotlivých druhů dokumentace požární ochrany je u technika požární ochrany.

(3) Požární řády pracovišť, požární poplachové směrnice, požární evakuační plány a dokumentaci zdolávání požárů kontroluje organizace po každé organizační nebo jiné změně, pokud měla vliv na její obsah. Kontrola této dokumentace se však provádí nejméně jednou za rok. Po požáru se dokumentace upraví v souladu s poznatky získanými při jeho zdolávání.

(4) Záznam o kontrole dokumentace požární ochrany se zapisuje do požární knihy (hlavní požární knihy).

Oddíl šestý

Povinnosti organizací při činnostech nebo v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru a při akcích, kterých se účastní větší počet osob

§ 45

(1) Organizace při činnostech spojených se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru postupují podle zvláštních předpisů, zejména technických norem.

(2) Provádí-li organizace činnost spojenou se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru a povinnosti při této činnosti nejsou z hlediska požární ochrany výjimečně upraveny, je organizace povinna při těchto činnostech postupovat tak, aby byla zabezpečena požární ochrana; v tomto případě vydá organizace písemný pokyn k zajištění této činnosti.

(3) Pokud organizace provádí činnosti (práce) spojené se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru pro jinou organizaci, plní povinnosti podle tohoto oddílu ta organizace, pro kterou se tyto činnosti (práce) provádějí, pokud zvláštní předpisy nebo písemná dohoda organizací nestanoví jinak.

(4) Organizace může spalovat hořlavé látky na volném prostranství jen výjimečně, pokud je to nezbytně nutné pro plnění jejích úkolů. Organizace je povinna takovou činnost předem oznámit orgánu vykonávajícímu státní požární dozor, který může stanovit pro tuto činnost podmínky nebo ji zakázat. Ustanovení zvláštních předpisů nejsou tím dotčena.[11])

[10]) § 60 vyhlášky ministerstva obchodu České socialistické republiky č. 93/1982 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 127/1981 Sb., o vnitřním obchodě.

[11]) Např. zákon č. 23/1962 Sb., o myslivosti, zákon č. 35/1967 Sb., o opatřeních proti znečišťování ovzduší.

§ 46

(1) Organizace při činnostech nebo v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru a při akcích, kterých se účastní větší počet osob, jsou povinny

a) zřídit požární asistenční hlídky (§ 14),

b) zpracovat směrnice pro činnost požárních asistenčních hlídek,

c) vybavit požární asistenční hlídky potřebnými věcnými prostředky požární ochrany.

(2) Požární asistenční hlídku zřizuje vedoucí organizace z osob, které mají k této činnosti potřebné předpoklady. Počet členů požární asistenční hlídky určuje se zřetelem k úkolům, které má tato hlídka plnit. Skládá-li se požární asistenční hlídka ze dvou a více členů, určuje vedoucí organizace jejího vedoucího.

(3) Jestliže akci, které se účastní větší počet osob, uskutečňuje organizace v objektech jiné organizace, zřizuje požární asistenční hlídku pořádající organizace, pokud se nedohodne jinak s organizací, která je správcem objektu.

(4) Akce, kterých se účastní větší počet osob, může organizace uskutečňovat jen v objektech a na místech, které splňují podmínky zabezpečení požární ochrany zejména z hlediska záchrany osob při požáru.

(5) Při organizování větší akce zpravidla okresního nebo krajského významu je pořádající organizace povinna projednat zabezpečení požární ochrany s příslušnou správou Sboru požární ochrany národního výboru, která může určit podmínky pro zabezpečení požární ochrany nebo může pořádání akce zakázat.

Oddíl sedmý

Školení o požární ochraně

§ 47

Rozsah školení o požární ochraně

(1) Školení o požární ochraně se vztahuje na všechny osoby, které jsou v pracovním nebo jiném obdobném poměru (dále jen „pracovníci") k organizaci provádějící toto školení jako součást preventivních opatření na úseku požární ochrany. Školení o požární ochraně se vztahuje v přiměřeném rozsahu i na osoby, které se s vědomím organizace zdržují na jejích pracovištích.

(2) Ustanovení tohoto oddílu se nevztahují na odbornou přípravu pracovníků zařazených do požárních hlídek, jednotek požární ochrany, techniků požární ochrany, specialistů požární ochrany a na pracovníky zařazené ve funkcích zřízených podle § 8 zákona.

§ 48

Školení prvního stupně o požární ochraně

(1) Školení prvního stupně o požární ochraně obsahuje zejména výklad o základních povinnostech pracovníků při dodržování předpisů o požární ochraně, výklad o požárním nebezpečí v organizaci a instruktáž o používání hasicích přístrojů.

(2) Školení prvního stupně o požární ochraně se zúčastňují

a) pracovníci přijímaní do pracovního poměru,

b) žáci a studenti zařazení v organizaci k odbornému výcviku nebo k odborné praxi,

c) osoby, které se s vědomím organizace zdržují na jejích pracovištích; obsah a rozsah školení prvního stupně o požární ochraně těmto osobám organizace přiměřeně upraví.

(3) Školení prvního stupně o požární ochraně jsou organizace povinny provádět při přijetí pracovníka do pracovního poměru; u osob uvedených v odstavci 2 písm. b) a c) před vstupem na pracoviště organizace.

§ 49

Školení druhého stupně o požární ochraně

(1) Školení druhého stupně o požární ochraně obsahuje zejména podrobný výklad o požárním nebezpečí charakteristickém pro příslušné pracoviště (technologické postupy, skladování hořlavých látek apod.), o požárních poplachových směrnicích, o požárním řádu pracoviště a o požárním evakuačním plánu; z celkového rozsahu školení druhého stupně o požární ochraně musí být nejméně jedna třetina zaměřena na praktický výcvik.

(2) Opakované školení druhého stupně o požární ochraně uskutečňuje organizace jednou za dva roky, pokud vedoucí organizace nebo nadřízený orgán s přihlédnutím ke zvýšenému požárnímu nebezpečí v organizaci neurčí lhůtu kratší.

(3) Školení druhého stupně o požární ochraně se zúčastňují všichni pracovníci. Opakovaného školení druhého stupně o požární ochraně podle odstavce 2 se nezúčastňují pracovníci, kteří se zúčastňují školení třetího stupně o požární ochraně.

(4) Školení druhého stupně o požární ochraně nově přijatých pracovníků, kteří absolvovali školení prvního stupně o požární ochraně, je organizace povinna provést po jejich zařazení na pracoviště před započetím práce; u pracovníků, kteří se převádějí na jinou práci, přecházejí na jiné pracoviště nebo se jim mění způsob práce, je organizace povinna provést toto školení ještě před započetím práce. Školení druhého stupně o požární ochraně se zúčastňují i osoby uvedené v § 48 odst. 2 písm. b) a c), pokud vykonávají práce na pracovištích organizace.

(5) Školení druhého stupně o požární ochraně pracovníků určených k zabezpečení požární ochrany v mimopracovní době se uskutečňuje podle zvláštních plánů, vždy však nejméně jednou za rok.

§ 50

Školení třetího stupně o požární ochraně

(1) Školení třetího stupně o požární ochraně obsahuje zejména podrobné seznámení s organizací a řízením požární ochrany v organizaci, s nebezpečím vyplývajícím z technologie výroby, se základními znalostmi procesu hoření a hašení hořlavých látek a s příslušnými předpisy o požární ochraně.

(2) Opakované školení třetího stupně o požární ochraně uskutečňuje organizace jednou za tři roky, pokud vedoucí organizace nebo nadřízený orgán neurčí lhůtu kratší.

(3) Školení třetího stupně o požární ochraně se zúčastňují

a) vedoucí organizace a jeho zástupce,

b) ostatní vedoucí pracovníci organizace a pracovníci, kteří provádějí školení prvního a druhého stupně o požární ochraně,

c) členové požárně technické komise a preventisté požární ochrany,

d) pracovníci, kteří při výzkumu a vývoji výrobků nebo technologie odpovídají za řešení otázek požární bezpečnosti.

(4) Školení třetího stupně o požární ochraně pro nově přijaté pracovníky nebo pracovníky zařazené do funkcí, ve kterých se tento stupeň školení vyžaduje, zabezpečí organizace do tří měsíců od přijetí (převedení) pracovníka. Pro vedoucího organizace a jeho zástupce zabezpečí školení v této lhůtě nadřízený orgán.

(5) Školení třetího stupně o požární ochraně se nepodrobuje technik požární ochrany a velitel závodního požárního útvaru.

§ 51

Ověřování vědomostí

(1) Vědomosti získané školením třetího stupně o požární ochraně ověřuje komise určená vedoucím organizace; u vedoucích organizací a jejich zástupců komise určená vedoucím nadřízeného orgánu. Ověřování vědomostí se může zúčastnit zástupce orgánu vykonávajícího státní požární dozor a nadřízeného orgánu; o termínu ověřování vědomostí musí být tyto orgány včas písemně vyrozuměny.

(2) O úspěšném absolvování školení třetího stupně o požární ochraně vydá vedoucí organizace pracovníkům osvědčení na návrh komise. Pracovníkům, kteří úspěšně absolvovali školení třetího stupně o požární ochraně u nadřízeného orgánu, vydá osvědčení vedoucí tohoto orgánu na návrh komise.

(3) Pokud pracovníci, na které se vztahuje školení třetího stupně o požární ochraně, při ověřování vědomostí neuspěli, jsou povinni podrobit se do tří měsíců novému ověření vědomostí.

Organizace školení o požární ochraně

§ 52

(1) Organizace vypracuje pro všechny stupně školení o požární ochraně tematické plány a časový rozvrh školení. Vedoucí organizace projedná tyto dokumenty s nadřízeným orgánem a vyžádá si souhlas příslušného orgánu vykonávajícího státní požární dozor. Součástí tematického plánu musí být též seznam funkcí a pracovníků, kteří jsou povinni zúčastnit se školení třetího stupně o požární ochraně.

(2) Nadřízený orgán zpracuje tematický plán a časový rozvrh školení o požární ochraně vedoucích organizací a jejich zástupců; k těmto dokumentům si vyžádá souhlas příslušného orgánu vykonávajícího státní požární dozor.

§ 53

(1) Školení o požární ochraně zabezpečuje organizace svými pracovníky. Školení prvního stupně o požární ochraně provádějí pracovníci určení vedoucím organizace. Školení druhého stupně o požární ochraně provádějí vedoucí pracovníci na jednotlivých pracovištích. Školení prvního a druhého stupně o požární ochraně mohou provádět pracovníci, kteří úspěšně absolvovali školení třetího stupně o požární ochraně, technik požární ochrany a velitel závodního požárního útvaru.

(2) Školení třetího stupně o požární ochraně vedoucích organizací a jejich zástupců [§ 50 odst. 3 písm. a)] zabezpečuje nadřízený orgán. U ostatních pracovníků zařazených do školení třetího stupně o požární ochraně zabezpečuje toto školení organizace svými odborně kvalifikovanými pracovníky.

(3) Ustanovení o školení třetího stupně o požární ochraně vedoucích organizací a jejich zástupců se přiměřeně vztahují i na vedoucí nadřízených orgánů a jejich zástupce; úkoly s tím spojené zabezpečuje ústřední orgán.

(4) Zvláštní předpisy,[12]) které upravují školení nebo ověřování vědomostí pracovníků o požární ochraně, nejsou ustanoveními tohoto oddílu dotčeny.

§ 54

Dokumentace o školení o požární ochraně

(1) Dokumentaci o školení o požární ochraně tvoří tematické plány školení, časový rozvrh školení a záznam o provedeném školení.

(2) O provedených školeních o požární ochraně vede organizace záznam, který obsahuje název a sídlo organizace, datum, stupeň a obsah školení, dobu výuky, jména a podpisy školených osob, jméno a podpis pracovníka, který školení provedl, a doklad o ověření vědomostí u školení třetího stupně o požární ochraně.

[12]) Např. ČSN 05 0710 Předpisy pro úřední zkoušky svářečů.

Oddíl osmý

Odborná příprava pracovníků o požární ochraně

§ 55

Odborná příprava techniků požární ochrany a specialistů požární ochrany

(1) Odborná příprava techniků požární ochrany a specialistů požární ochrany zahrnuje zejména požadavky na znalosti uvedené v § 21 odst. 2.

(2) Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany, kteří nejsou absolventy středních škol požární ochrany nebo vysokých škol ve studijním oboru požární ochrana, se podrobují po ustanovení do funkce odborné přípravě v délce nejméně 160 hodin (§ 23).

(3) Další odborné přípravy se účastní všichni technici požární ochrany a specialisté požární ochrany jednou za pět let v délce nejméně 40 hodin podle podmínek daného odvětví.

§ 56

Odborná příprava pracovníků zařazených do požárních hlídek

(1) Odborná příprava pracovníků zařazených do požárních hlídek se skládá z teoretické a praktické části.

(2) Teoretická část odborné přípravy pracovníků zařazených do požárních hlídek pracovišť je zaměřena zejména na seznámení s požárním nebezpečím pracoviště, s příslušnou dokumentací požární ochrany pracoviště, se způsobem vyhlášení požárního poplachu a přivolání pomoci. Praktická část je zaměřena zejména na seznámení s rozmístěním a použitím hasicích přístrojů, hasicích zařízení, způsobem a místy evakuace a součinností s jednotkou požární ochrany. Odborná příprava pracovníků zařazených do požárních hlídek pracovišť se provádí jednou za rok, nestanoví-li vedoucí organizace nebo nadřízený orgán lhůtu kratší.

(3) Teoretická část odborné přípravy pracovníků zařazených do požárních asistenčních hlídek je zaměřena zejména na seznámení se směrnicemi vydanými pro tuto činnost vedoucím organizace. Praktická část odborné přípravy se provádí obdobně jako u požárních hlídek pracovišť s přihlédnutím k akci nebo činnosti, pro kterou je požární asistenční hlídka zřízena. Odborná příprava pracovníků zařazených do požární asistenční hlídky musí být provedena před započetím její činnosti. Jestliže jde o opakovanou činnost požárních asistenčních hlídek, do nichž jsou zařazováni stejní pracovníci, provádí se odborná příprava nejméně jednou za rok, nestanoví-li vedoucí organizace nebo nadřízený orgán lhůtu kratší.

[13]) Např. zákon č. 23/1962 Sb.

[14]) Např. § 161 občanského zákoníku.

§ 57

Dokumentace o odborné přípravě pracovníků o požární ochraně

(1) Dokumentaci o odborné přípravě pracovníků o požární ochraně tvoří tematický plán a časový rozvrh odborné přípravy, které schvaluje příslušný orgán vykonávající státní požární dozor. Součástí této dokumentace je záznam o účasti na odborné přípravě.

(2) O provedené odborné přípravě pracovníků o požární ochraně vede organizace záznam, jehož obsah je obdobný jako obsah záznamu uvedeného v § 54 odst. 2.

§ 58

Ustanovení § 55 a 57 se vztahují i na odbornou přípravu pracovníků zařazených do funkcí zřízených podle § 8 zákona.

ČÁST DRUHÁ

POVINNOSTI OBČANŮ

§ 59

Všeobecné povinnosti občanů při předcházení požárům

Občan při předcházení požárům je povinen zejména

a) nekouřit a nepoužívat otevřený oheň na místech se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru,

b) udržovat pořádek na půdách, ve sklepích a na jiných místech, ve kterých může dojít ke vzniku požáru nebo ke ztížení zásahu jednotky požární ochrany; skladovat hořlavé materiály na půdě je možno jen ve vzdálenosti nejméně 1 metr od komínového tělesa,

c) dbát na zvýšenou opatrnost při skladování a používání hořlavých nebo jiných požárně nebezpečných látek, které mohou způsobit požár nebo jej mohou dále rozšiřovat,

d) dbát na zvýšenou opatrnost při zacházení s ohněm v době sklizně, při skladování úrody a v době sucha,

e) nezakládat oheň v prostorách, kde může dojít k jeho rozšíření a nevypalovat porosty; ustanovení zvláštních předpisů tím nejsou dotčena.[13])

§ 60

Povinnosti občanů při používání tepelných spotřebičů

(1) Při používání tepelných spotřebičů je občan povinen zejména

a) udržovat v dobrém technickém stavu topná tělesa, krby, kouřovody a komínová tělesa, pokud tuto povinnost neukládají zvláštní předpisy někomu jinému,[14])

b) instalovat a používat tepelné spotřebiče způsobem určeným výrobcem,

c) skladovat palivo a ukládat jiné hořlavé látky v bezpečné vzdálenosti od tepelných spotřebičů určené zpravidla v návodě na používání; popel ukládat do nehořlavých uzavíratelných nádob, případně jiným bezpečným způsobem,

d) dbát na to, aby nebyly ponechány v provozu bez dozoru takové tepelné spotřebiče, jejichž technické provedení vyžaduje dozor (např. tepelné spotřebiče bez automatické regulace).

(2) Jestliže občan zjistí závadu na tepelném spotřebiči, v přívodu paliva nebo energie (např. plynu, topné nafty), nesmí spotřebič používat až do doby odborného odstranění závady.

(3) Čistění komínů upravují zvláštní předpisy.[15])

§ 61

Skladování a používání hořlavých kapalin

(1) Občan může v bytě nebo v jiném objektu v jeho vlastnictví nebo užívání skladovat nejvýše 10 l hořlavých kapalin. Toto ustanovení se netýká skladování

a) topné nafty při lokálním vytápění topnou naftou; k tomuto účelu může občan skladovat nejvýše 50 l topné nafty jen v přenosných obalech, které mohou být z plastu[16]) a musí být označeny nesmazatelným nápisem „TOPNÁ NAFTA“,

b) pohonných hmot v garážích v předepsaných obalech; k tomuto účelu může občan v garáži skladovat nejvýše 40 l pohonných hmot pro osobní motorové vozidlo a 80 l pohonných hmot pro nákladní motorové vozidlo.

(2) Ve sklepích nebo suterénních místnostech může občan skladovat nejvýše 50 l hořlavých kapalin jen v předepsaných obalech pro každý byt nebo jiný objekt v jeho vlastnictví nebo užívání. Při lokálním vytápění topnou naftou může k tomuto účelu skladovat nejvýše 100 l topné nafty jen v přenosných obalech. Největší objem přenosného obalu nesmí přesáhnout 50 l. Ve sklepích nebo suterénních místnostech, kde se skladuje topná nafta pro lokální vytápění, nesmí občan skladovat jiné hořlavé kapaliny.

(3) Občan musí dbát, aby hořlavé kapaliny neunikaly do kanalizace. Hořlavé kapaliny, které uniknou z obalu při jakékoliv manipulaci, musí občan okamžitě odstranit bezpečným způsobem. Občan může dolévat nádrž topného tělesa jen z přenosného obalu až po odstavení z činnosti a vychladnutí topného tělesa; to neplatí, jestliže v návodu na obsluhu topného tělesa je stanoveno jinak.

§ 62

Skladování a používání kovových tlakových nádob na propan-butan

(1) Používá-li občan v bytě nebo v jiném objektu v jeho vlastnictví nebo užívání plynový spotřebič na propan-butan, může být uvnitř těchto prostorů umístěna jen jedna provozní kovová tlaková nádoba s celkovou hmotností obsahu do 15 kg propan-butanu. Tato nádoba musí být umístěna na lehko přístupném a dostatečně větratelném místě, kde se nepoužívají jiné tepelné spotřebiče s otevřeným ohněm. Při používání plynových spotřebičů je občan povinen dodržovat návod k obsluze spotřebiče.

(2) Občan může skladovat zásobní kovovou tlakovou nádobu na propan-butan jen ve zděných nebo plechových větratelných přístavcích přístupných z volného prostoru nebo na otevřených balkónech. Nádoba musí být chráněna proti slunečnímu záření a proti jiným vlivům, které mohou nepříznivě působit na její technický stav.

(3) Zásobní kovové tlakové nádoby na propan-butan o celkové hmotnosti nad 5 kg nesmí občan skladovat

a) v místnostech a prostorách pod úrovní okolního terénu nebo ve vzdálenosti menší než 2,5 m od otvorů do těchto míst,

b) ve světlících, půdách, garážích a kotelnách,

c) v místnostech určených ke spaní, v místnostech tvořících bytové příslušenství a v šachtách bytových jader,

d) na schodištích, chodbách a v jiných společných prostorách.

(4) Zásoba propan-butanu pro přenosné plynové spotřebiče v bytě nebo v jiném objektu ve vlastnictví nebo užívání občana může být nejvýše o celkové hmotnosti obsahu 5 kg.

(5) Prostory, v nichž jsou uloženy kovové tlakové nádoby na propan-butan, musí být vně zřetelně označeny bezpečnostní značkou nebo tabulkou.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se přiměřeně vztahují i na skladování jiných kovových tlakových nádob k dopravě plynu,[17]) pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak.

§ 63

Skladování tuhých paliv a jiných materiálů

(1) Občan smí skladovat tuhá paliva[18]) jen v prostorách určených k tomuto účelu. Jestliže je v těchto prostorách používán tepelný spotřebič, musí být tuhé palivo od něj skladováno ve vzdálenosti nejméně 1 metr.

---

[15]) Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky č. 111/1981 Sb., o čistění komínů.

[16]) ČSN 65 0201 Hořlavé kapaliny. Provozovny a sklady.

[17]) ČSN 07 8304 Kovové tlakové nádoby k dopravě plynu.

[18]) ČSN 44 1315 Skladování tuhých paliv.

(2) Občan je povinen skladovat tuhé palivo odděleně od ostatních druhů paliv a materiálů, přitom je povinen pravidelně sledovat, zda nedochází k jeho samovznícení. Jestliže občan zjistí příznaky samovznícení (vytváření vodní páry, dýmu apod.), je povinen provést potřebná opatření k odstranění nebezpečí vzniku požáru.

(3) Občan nesmí skladovat materiál tak, aby v případě vzniku požáru znemožnil přístup k rozvodným zařízením elektrické energie, plynu a vody nebo ztížil záchranné práce.

§ 64

Povinnosti občanů při poskytování služeb

Poskytuje-li občan na základě povolení národního výboru služby,[19]) při nichž může vzniknout požár, je povinen dodržovat podmínky k zabezpečení požární ochrany určené zvláštními předpisy nebo národním výborem v povolení poskytovat služby.

§ 65

Povinnosti občanů při sklizni a skladování úrody

Jestliže občan sklízí nebo skladuje úrodu a při této činnosti může vzniknout požár, je povinen zabezpečit zejména v místech výmlatu, stohování nebo skladování zásobu vody v množství alespoň 200 litrů a jiné věcné prostředky, které je možné použít ke zdolání požáru.

ČÁST TŘETÍ

ÚKOLY ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY NA ÚSEKU POŽÁRNÍ OCHRANY

Oddíl první

Výkon státního požárního dozoru

§ 66

Obsah požárních kontrol

Požárními kontrolami se prověřuje plnění povinností orgánů a organizací na úseku požární ochrany, zejména

a) plnění povinností vedoucími pracovníky na jednotlivých stupních řízení včetně plnění úkolů uložených nadřízenými orgány nebo plnění opatření uložených orgány vykonávajícími státní požární dozor,

b) ustanovení technika požární ochrany a specialisty požární ochrany, zřízení požární hlídky, požárně technické komise a jednotky požární ochrany,

c) stav a úroveň plnění povinností na úseku požární ochrany,

d) akceschopnost elektrické požární signalizace, hasicích zařízení, požární techniky a jiných věcných prostředků požární ochrany a připravenost jednotek požární ochrany včetně jejich materiálně technického vybavení,

e) zabezpečení požární ochrany v mimopracovní době,

f) školení a odborná příprava pracovníků o požární ochraně, jakož i odborná způsobilost,

g) dokumentace požární ochrany a její vedení,

h) stav a úroveň zabezpečení požární ochrany na pracovištích a zda stavby a technická zařízení, jejich provoz a údržba vyhovují požadavkům požární ochrany,

i) úroveň opatření a jejich provádění při činnostech nebo v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru.

§ 67

Druhy požárních kontrol

(1) Komplexní kontrolou se prověřuje celkový stav organizačního zabezpečení a provádění požární ochrany v orgánech a organizacích. Komplexní kontrola se provádí nejméně jednou za pět let. V organizacích, v nichž převládají pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím, nebo v organizacích s důležitým hospodářským, kulturním a jiným významem se komplexní kontrola provádí v kratších lhůtách určených plánem požárních kontrol.

(2) Tematickou kontrolou se prověřuje stav zabezpečení požární ochrany ve vybraných oblastech nebo činnostech.

(3) Kontrolní dohlídkou se prověřuje splnění opatření uložených při požárních kontrolách podle odstavců 1 a 2.

§ 68

Plány požárních kontrol

(1) Orgány vykonávající státní požární dozor provádějí požární kontroly podle plánu požárních kontrol.

(2) Provádění komplexních požárních kontrol se konkretizuje v jednoročních prováděcích plánech.

(3) V zájmu koordinovaného postupu při výkonu státního požárního dozoru správa Sboru požární ochrany okresního národního výboru projednává plány požárních kontrol se správou Sboru požární ochrany krajského národního výboru. Plány požárních kontrol správy Sboru požární ochrany krajského národního výboru projednává tato správa se správou Sboru požární ochrany ministerstva vnitra.

§ 69

Postup při provádění požárních kontrol

(1) Orgán vykonávající státní požární dozor zpravidla oznamuje příslušné organizaci termín provedení požární kontroly. Při provádění požární kontroly je třeba dbát na to, aby provoz organizace byl rušen co nejméně.

[19]) § 5 nařízení vlády ČSR č. 154/1982 Sb., o poskytování služeb občany na základě povolení národního výboru.

(2) O provedení požární kontroly orgán vykonávající státní požární dozor vyhotoví zápis, ve kterém uvede výsledky požární kontroly. Do zápisu se uvedou i opatření uložená organizaci a lhůty k odstranění zjištěných závad. Výsledky kontroly a uložená opatření musí být projednány s vedoucím organizace. Tento vedoucí je povinen písemně podat zprávu o odstranění závad ve lhůtě stanovené orgánem vykonávajícím státní požární dozor.

(3) Jestliže byla kontrola provedena v nižší organizační jednotce organizace, projednají se výsledky kontroly a uložená opatření s vedoucím této jednotky; v tomto případě se výsledky kontroly a uložená opatření zasílají na vědomí vedoucímu organizace. Jestliže se organizace a její nižší organizační jednotky nacházejí v územních obvodech různých národních výborů, zápis o provedené kontrole v nižší organizační jednotce se zasílá na vědomí i orgánu, který provádí státní požární dozor v organizaci.

§ 70

Posuzování dokumentace staveb

(1) Ministerstvo vnitra z hlediska požární bezpečnosti posuzuje

a) dokumentaci staveb, které se mají uskutečnit v územních obvodech dvou nebo více krajských národních výborů,

b) dokumentaci staveb, pro které nejsou upraveny podmínky požární ochrany.

(2) Krajský národní výbor z hlediska požární bezpečnosti posuzuje

a) dokumentaci staveb, které se mají uskutečnit v územních obvodech dvou nebo více okresních národních výborů,

b) dokumentaci staveb, jejichž rozpočtové náklady přesahují 150 mil. Kčs.

§ 71

Posuzování výrobků

Posuzuje-li ministerstvo vnitra z hlediska požární bezpečnosti výrobek, jehož užívání se předpokládá na území obou republik, může vydat posudek jen po dohodě s ministerstvem vnitra Slovenské socialistické republiky.

Oddíl druhý

Zjišťování příčin vzniku požárů a zpracování rozborů požárů

§ 72

Zjišťování příčin vzniku požárů

(1) Údaje a poznatky, které okresní národní výbory a krajské národní výbory získají při zjišťování příčin vzniku požárů,[20]) se využívají zejména ke stanovení organizačně technických opatření při zpracovávání rozborů požárů a analýz.

(2) Při zjišťování příčin vzniku požárů se zjišťuje zejména

a) místo a čas vzniku požáru,

b) příčiny vzniku požáru,

c) okolnosti mající vliv na šíření požáru,

d) porušení předpisů o požární ochraně.

(3) Při zjišťování příčin vzniku požárů okresní národní výbory, krajské národní výbory a ministerstvo vnitra spolupracují s příslušnými orgány a organizacemi, zejména s orgány činnými v trestním řízení.

§ 73

Požárně technická expertiza

(1) V závažných případech zpracovávají krajské národní výbory nebo ministerstvo vnitra požárně technickou expertizu.[21])

(2) Požárně technickou expertizu zpracovává nejméně tříčlenná skupina, kterou určuje náčelník příslušné správy Sboru požární ochrany.

(3) Požárně technická expertiza obsahuje zejména

a) popis situace před vznikem požáru,

b) příznaky a okolnosti nutné k určení času, místa a příčiny vzniku požáru,

c) popis podmínek a procesů, které mají vliv na šíření požáru,

d) přehled souvisejících právních předpisů a technických norem s odvoláním na jejich porušení,

e) rozbor materiálu nacházejícího se na požářišti nebo odebraného vzorku.

(4) Výsledkem požárně technické expertizy je písemná zpráva, jejíž součástí je zejména fotodokumentace, výsledky laboratorního zkoumání a návrhy na provedení příslušných opatření.

§ 74

Zpracování rozborů požárů

(1) Při zpracování rozborů požárů se sleduje

a) počet požárů,

b) výše škod způsobených požáry,

c) příčiny vzniku požárů,

d) počet usmrcených a zraněných osob při požárech,

e) zhodnocení porušení předpisů v souvislosti se vznikem a rozšířením požáru,

[20]) Ministerstvo vnitra České socialistické republiky vydá metodické pokyny ke zjišťování příčin vzniku požárů a zpracování dokumentace o požáru.

[21]) Ministerstvo vnitra České socialistické republiky vydá metodické pokyny ke zpracování požárně technické expertizy.

f) činnost jednotek požární ochrany při zdolávání požárů,

g) další důležité údaje potřebné ke stanovení protipožárních opatření.

(2) Rozbory požárů vycházejí z údajů obsažených v dokumentaci o požárech zpracovávané okresním národním výborem. Krajský národní výbor tyto údaje soustřeďuje, kontroluje a předává ministerstvu vnitra.

(3) Ústřední orgány, nadřízené orgány a organizace vedou vlastní přehledy požárů a zpracovávají vlastní analýzy; přitom postupují podle metodických pokynů, které vydá ministerstvo vnitra. Pokud ústřední orgány nebo nadřízené orgány nemohou získat potřebné údaje z vlastních rozborů požárů, mohou je požadovat z rozborů požárů zpracovaných ministerstvem vnitra.

Oddíl třetí

Dokumentace požární ochrany národních výborů

§ 75

Dokumentace požární ochrany místního národního výboru

Dokumentaci požární ochrany místního národního výboru tvoří zejména

a) požární řád obce,
b) dokumentace o jednotce požární ochrany,
c) plán preventivních požárních kontrol, seznam objektů, v kterých se provádějí, a zápisy o provedených kontrolách,
d) řád ohlašovny požárů.

Požární řád obce

§ 76

(1) Požární řád obce upravuje organizaci požární ochrany v obci a obsahuje zejména

a) úkoly osob pověřených zabezpečováním požární ochrany v obci a v jejích místních částech,
b) povinnosti občanů a organizací na úseku požární ochrany určené se zřetelem na místní podmínky,
c) druh, velikost a vybavení jednotky požární ochrany,
d) přehled zdrojů požární vody,
e) seznam ohlašoven požárů a způsob vyhlášení požárního poplachu v obci,
f) způsob trvalého zabezpečení požární ochrany v obci a v jejích místních částech se zřetelem na denní a noční dobu,
g) výpis z požárního poplachového plánu okresu.

(2) Požární řád obce zpracovává místní národní výbor ve spolupráci s preventistou požární ochrany národního výboru a velitelem jednotky požární ochrany. Výpis důležitých ustanovení požárního řádu obce se zveřejňuje způsobem v místě obvyklým.

(3) K ověření požárního řádu obce, zejména akceschopnosti jednotky požární ochrany, věcných prostředků požární ochrany, použitelnosti zdrojů požární vody, spojení, připravenosti občanů pro případ vzniku požáru, národní výbor vyhlašuje nejméně jednou za rok cvičný požární poplach. Vyhlášení cvičného požárního poplachu se předem oznamuje správě Sboru požární ochrany okresního národního výboru.

(4) Požární řád obce je třeba udržovat v souladu se skutečným stavem a doplňovat jej na základě poznatků získaných při zdolávání požárů a po provedení cvičného požárního poplachu.

§ 77

(1) Jestliže není v obci požární vodovod[22]) a není možné pro účely požární ochrany zabezpečit v dostatečném množství vodu z přírodních zdrojů, místní národní výbor zabezpečuje jiné dostatečné zdroje požární vody.[23])

(2) Pokud slouží vodní toky nebo vodohospodářská díla i účelům požární ochrany, je vlastník (správce, uživatel) těchto vodních zdrojů povinen je udržovat v provozuschopném stavu. Provádění prací, které by omezily nebo znemožnily použití těchto zdrojů pro účely požární ochrany, je povinen vlastník (správce, uživatel) předem projednat se správou Sboru požární ochrany okresního národního výboru, která může určit podmínky pro zabezpečení požární ochrany.

§ 78

(1) Místní národní výbor zřizuje potřebný počet ohlašoven požárů, jejichž úlohou je přijímat hlášení o vzniku požáru, vyhlásit požární poplach v obci a další činnost zabezpečovat v souladu s výpisem z požárního poplachového plánu okresu.

(2) Ohlašovna požárů musí být viditelně označena a vybavena vhodnými spojovacími prostředky tak, aby mohla kdykoliv přijímat hlášení o vzniku požáru.

§ 79

Dokumentace požární ochrany krajského národního výboru a okresního národního výboru

Krajský národní výbor a okresní národní výbor v rámci své působnosti vedou dokumentaci požární ochrany, kterou tvoří zejména

a) výhledový plán rozvoje požární ochrany,
b) evidence organizací a plán požárních kontrol,
c) požární poplachový plán,
d) dokumentace o činnosti útvarů Sboru požární ochrany,

[22]) ČSN 73 6622 Požární vodovody.
[23]) ČSN 73 6639 Zdroje požární vody.

e) dokumentace o jednotkách požární ochrany v příslušném územním obvodu včetně jejich materiálně technického vybavení,

f) dokumentace o požárech.

§ 80

Požární poplachový plán

(1) Požární poplachový plán upravuje zařazení jednotek požární ochrany a speciálních služeb (vodárny, plynárny, elektrárny, zdravotnictví, spoje apod.) v jednotlivých stupních požárního poplachu a jejich povolání k zásahu.

(2) Stupeň požárního poplachu vychází z potřeby nasazení sil a prostředků jednotek požární ochrany a dalších speciálních služeb potřebných ke zdolání požáru.

(3) Požární poplachový plán zpracovává příslušná správa Sboru požární ochrany národního výboru a schvaluje rada tohoto národního výboru.

(4) Při zpracování požárního poplachového plánu správa Sboru požární ochrany národního výboru koordinuje zařazování sil a prostředků do jednotlivých stupňů požárního poplachu s příslušnými správami Sboru požární ochrany a organizacemi.

§ 81

Dokumentace o činnosti útvaru Sboru požární ochrany

Dokumentace o činnosti útvaru Sboru požární ochrany slouží k provádění záznamů o důležitých skutečnostech. Tuto dokumentaci tvoří zejména strážní kniha, dokumentace o odborné přípravě a zprávy o zásazích.

Oddíl čtvrtý

Provádění preventivních požárních kontrol

§ 82

Preventivní požární kontroly v objektech organizací

Místní národní výbor provádí preventivní požární kontroly v objektech organizací, ve kterých neprovádí okresní národní výbor státní požární dozor. Okresní národní výbor oznamuje místnímu národnímu výboru, ve kterých objektech organizací vykonává státní požární dozor.

§ 83

Obsah preventivních požárních kontrol

(1) Při provádění preventivních požárních kontrol kontrolní skupiny prověřují dodržování předpisů o požární ochraně, zejména

a) skladování hořlavých látek, umístění a instalaci tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů,

b) stav přístupových cest k rozvodným zařízením elektrické energie, plynu, vody a stav únikových cest,

c) vybavení objektů hasicími přístroji a jinými věcnými prostředky požární ochrany.

(2) Při preventivních požárních kontrolách v objektech organizací kontrolní skupiny prověřují i dokumentaci požární ochrany, provádění školení a odborné přípravy pracovníků o požární ochraně apod.

(3) Součástí preventivních požárních kontrol je i seznámení vlastníků (správců, uživatelů) objektů, případně jiných osob s požadavky na požární ochranu a poskytování odborných rad.

(4) Jestliže vzniknou při provádění preventivní požární kontroly pochybnosti o požárně nezávadném stavu komínů, rozvodů elektrické energie a plynu, navrhnou kontrolní skupiny místnímu národnímu výboru, aby požádal příslušné orgány o předložení dokladů o jejich stavu.

§ 84

Plánování preventivních požárních kontrol

(1) Místní národní výbor provádí preventivní požární kontroly podle plánu preventivních požárních kontrol, nejméně však jednou za dva roky, pokud požární nebezpečí kontrolovaných objektů nevyžaduje lhůtu kratší.

(2) Plán preventivních požárních kontrol projednává místní národní výbor se správou Sboru požární ochrany okresního národního výboru.

§ 85

Úkoly preventisty požární ochrany národního výboru

Preventista požární ochrany národního výboru zejména

a) zpracovává a vyhodnocuje plán preventivních požárních kontrol,

b) navrhuje místnímu národnímu výboru složení kontrolních skupin,

c) organizačně zabezpečuje činnost kontrolních skupin,

d) vyhodnocuje výsledky preventivních požárních kontrol a předkládá místnímu národnímu výboru návrhy k vydání příslušných opatření,

e) zabezpečuje a provádí školení členů kontrolních skupin.

ČÁST ČTVRTÁ

JEDNOTKY POŽÁRNÍ OCHRANY

Oddíl první

Zřizování jednotek požární ochrany a jejich vybavení

§ 86

Závodní požární útvar

(1) Při určování, která organizace je povinna zřídit závodní požární útvar, a při stanovení jeho velikosti se vychází zejména z

a) charakteru a velikosti pracovišť se zvýšeným požárním nebezpečím,

b) hospodářského, kulturního, sociálního nebo jiného významu organizace,

c) množství sil a prostředků potřebných ke zdolávání požárů,

d) vzdálenosti z hlediska možnosti poskytnutí pomoci jinými jednotkami požární ochrany,

e) potřeby zahájení účinného zásahu zpravidla do pěti minut od hlášení o vzniku požáru,

f) druhů speciální požární techniky[24]) potřebné ke zdolávání požárů,

g) zvláštních podmínek řízení zásahu v organizaci.

(2) Jestliže má organizace závody, které jsou rozmístěny na různých místech a na tyto se vztahují kritéria podle odstavce 1, je možné určit, že povinnost zřídit závodní požární útvar se vztahuje i na tyto závody.

(3) Jestliže povaha stavby vyžaduje trvalé zajištění požární ochrany již v době výstavby, může krajský národní výbor určit povinnost zřídit závodní požární útvar již v době výstavby v souladu s dokumentací postupu výstavby.

(4) Při uplatňování požadavků na zřízení závodního požárního útvaru pro zabezpečení budoucího provozu (užívání) stavby se postupuje podle zvláštních předpisů.[25])

§ 87

Dobrovolný závodní požární sbor

(1) Dobrovolný závodní požární sbor zřizuje organizace, ve které se nevyžaduje zřízení závodního požárního útvaru a zabezpečení požární ochrany jen požárními hlídkami je nedostatečné; za obdobných podmínek se zřizuje dobrovolný závodní požární sbor i v jednotlivých organizačních jednotkách organizace. Okresní národní výbor zároveň určí i jeho minimální velikost.

(2) S přihlédnutím ke zvýšenému požárnímu nebezpečí v organizaci může okresní národní výbor po projednání s krajským národním výborem určit, že dobrovolný závodní požární sbor se zřizuje i vedle závodního požárního útvaru.

(3) Jestliže zřizuje organizace místo dobrovolného závodního požárního sboru požární hlídku, musí mít tato hlídka vedoucího a zpravidla čtyři členy; to platí i pro nižší organizační jednotky organizace.

Dobrovolný veřejný požární sbor

§ 88

(1) Místní národní výbor organizuje dobrovolný veřejný požární sbor tak, aby byla trvale zabezpečena jeho akceschopnost.

(2) Jestliže je zřízen místní národní výbor s působností pro několik obcí, zřizuje tento národní výbor dobrovolný veřejný požární sbor tak, aby bylo zabezpečeno zdolávání požárů v jednotlivých obcích nebo v jejich místních částech; ke zřízení více dobrovolných veřejných požárních sborů je zapotřebí souhlasu okresního národního výboru.

§ 89

(1) Jestliže zřizuje místní národní výbor místo dobrovolného veřejného požárního sboru požární hlídku, musí mít tato hlídka vedoucího a nejméně čtyři členy.

(2) Požární hlídka místního národního výboru provádí nutná opatření v případě vzniku požáru, zejména záchranu ohrožených osob, přivolání pomoci a zdolávání požáru.

(3) Místní národní výbor odpovídá za odbornou přípravu požární hlídky a za její vybavení potřebnými věcnými prostředky požární ochrany.

§ 90

Vybavení jednotek požární ochrany věcnými prostředky požární ochrany

Do vybavení jednotek požární ochrany může být zařazena požární technika a jiné věcné prostředky požární ochrany, pokud byly určeny k používání ministerstvem vnitra.

Oddíl druhý

Organizace jednotek požární ochrany

§ 91

Vnitřní organizace

(1) Jednotku požární ochrany tvoří družstva a čety.

(2) Základní organizační jednotkou je družstvo. Družstvo se skládá z velitele a dalších osmi osob. Se souhlasem ministerstva vnitra se může družstvo závodního požárního útvaru výjimečně skládat z velitele a dalších nejméně šesti osob, pokud to postačí k zabezpečení účinného požárního zásahu.

(3) Četa je jednotkou, která se skládá z velitele a dvou nebo tří družstev.

(4) Výkon služby v útvaru Sboru požární ochrany a v závodním požárním útvaru je organizován na směny. Směna se skládá nejméně z jednoho družstva a dalšího nezbytného počtu příslušníků útvarů Sboru požární ochrany (dále jen „příslušník") nebo pracovníků závodního požárního

[24]) Např. ČSN 38 9000 Požární ochrana. Prostředky. Názvosloví. ČSN 38 9301 Požární vozidla. Technické předpisy.

[25]) § 13 odst. 2 písm. f) a g) vyhlášky č. 105/1981 Sb.

útvaru (dále jen „pracovník útvaru") z odborných pracovišť těchto útvarů.[26])

§ 92

Operační střediska

V rámci útvaru Sboru požární ochrany se může zřídit operační středisko, které zabezpečuje příjem a vyhodnocování informací o požárech a na jejich základě vysílá síly a prostředky ke zdolávání požárů a přijímá další opatření. Operační středisko je oprávněno vyžadovat součinnost od energetických, plynárenských, vodárenských, zdravotnických a dalších speciálních služeb. Pokud v útvaru Sboru požární ochrany není zřízeno operační středisko, plní funkci tohoto střediska příslušné pracoviště spojovací služby.

§ 93

Požární stanice

K zabezpečení požární ochrany vybraných sídelních celků nebo objektů organizace, zejména ke zkrácení doby příjezdu na místo zásahu, může příslušný národní výbor zřídit v rámci útvaru Sboru požární ochrany nebo organizace v rámci závodního požárního útvaru požární stanici.

Oddíl třetí

Úkoly jednotek požární ochrany

§ 94

(1) Jednotka požární ochrany při plnění úkolů uvedených v § 70 zákona zejména

a) útvar Sboru požární ochrany krajského národního výboru

1. provádí odbornou přípravu v útvarech Sboru požární ochrany národních výborů týkající se speciálních služeb požární ochrany; v ostatních jednotkách požární ochrany může provádět odbornou přípravu ke speciálním otázkám přesahujícím rámec možností těchto jednotek,
2. zabezpečuje údržbu, revize a zkoušky určené požární techniky a určených věcných prostředků požární ochrany jednotek požární ochrany národních výborů,
3. provádí kontrolu dodržování zásad radiového provozu;

b) útvar Sboru požární ochrany okresního národního výboru

1. provádí odbornou přípravu svých příslušníků a v určeném rozsahu provádí odbornou přípravu velitelů závodních požárních útvarů,
2. provádí v určeném rozsahu odbornou přípravu velitelů a strojníků dobrovolných jednotek požární ochrany,
3. poskytuje technickou pomoc dobrovolným veřejným požárním sborům při zkouškách věcných prostředků požární ochrany;

c) závodní požární útvar

1. provádí odbornou přípravu svých pracovníků,
2. podílí se v určeném rozsahu na odborné přípravě členů dobrovolného závodního požárního sboru a velitelů požárních hlídek.

(2) Není-li zřízen útvar Sboru požární ochrany krajského národního výboru nebo útvar Sboru požární ochrany okresního národního výboru, zajišťuje plnění úkolů podle odstavce 1 písm. a) nebo b) příslušná správa Sboru požární ochrany.

Oddíl čtvrtý

Odborná příprava jednotek požární ochrany

§ 95

Obsah odborné přípravy jednotek požární ochrany

(1) Odborná příprava jednotek požární ochrany se skládá z teoretické přípravy, praktického výcviku a fyzické přípravy, které jsou zaměřeny k dosažení požadované úrovně zručnosti a návyků potřebných pro výkon služby. Fyzickou přípravu tvoří všeobecná a speciální tělesná příprava zaměřená ke zvýšení fyzické zdatnosti a rozvoji pohybových vlastností odpovídajících charakteru činnosti při zásahu jednotek požární ochrany.

(2) Odbornou přípravu příslušníků a pracovníků útvarů provádějí velitelé všech stupňů a určení příslušníci a pracovníci útvarů podle plánů odborné přípravy. Příslušníci a pracovníci útvarů se na závěr výcvikového období podrobují zkouškám; totéž platí o osobách, které v dobrovolných jednotkách požární ochrany vykonávají službu jako svoje povolání.

(3) Odbornou přípravu členů dobrovolných jednotek požární ochrany provádějí velitelé těchto jednotek, pokud zákon nebo předpisy vydané k jeho provedení nestanoví jinak.

(4) Nově přijatí příslušníci a pracovníci útvarů nemohou samostatně vykonávat službu při zdolávání požárů, pokud neabsolvují nástupní odborný výcvik. Tento výcvik příslušníků a pracovníků útvarů zabezpečuje a provádí ministerstvo vnitra.

(5) Základní zaměření a rozsah odborné přípravy jednotek požární ochrany vydává ministerstvo vnitra. Obsah odborné přípravy závodních požárních útvarů a dobrovolných závodních požárních sborů doplní příslušný ústřední orgán s ohledem na specifické podmínky jím řízeného odvětví.

[26]) Např. pracoviště strojní, protiplynové a spojovací služby.

§ 96

Požární sport

(1) Příslušníci a pracovníci útvarů se zúčastňují soutěže v požárním sportu. Výjimku z této povinnosti může v odůvodněných případech, zejména se zřetelem ke zdravotnímu stavu příslušníka nebo pracovníka útvaru, povolit velitel příslušného útvaru Sboru požární ochrany nebo velitel závodního požárního útvaru. Soutěže v požárním sportu se mohou zúčastňovat i členové dobrovolných jednotek požární ochrany.

(2) Soutěž v požárním sportu se skládá z disciplín zaměřených k praktické činnosti jednotek požární ochrany. Soutěž v požárním sportu se organizuje na úrovni jednotky, okresu, kraje a republiky. Obdobné soutěže se organizují i v působnosti příslušných ústředních orgánů.

(3) Náklady spojené s organizováním soutěže v požárním sportu nese ten, kdo soutěž organizuje. Náklady spojené s obstaráváním výstroje pro příslušníky, pracovníky útvarů a členy dobrovolných jednotek požární ochrany, kteří se zúčastňují soutěží v požárním sportu, nese příslušný národní výbor nebo příslušná organizace.

§ 97

Požární prověřovací cvičení

(1) Požární prověřovací cvičení se provádějí za účelem

a) prověrky připravenosti velitelů jednotek požární ochrany k řízení zdolávání zejména velkých a složitých požárů podle předpokládané situace u požáru,

b) prověření připravenosti jednotek požární ochrany.

(2) Požární prověřovací cvičení jsou oprávněny nařídit orgány vykonávající státní požární dozor, nadřízené orgány a vedoucí organizace.

§ 98

Požární taktické cvičení

(1) Požární taktická cvičení se provádějí za účelem prohloubení schopností velitelů k řízení sil a prostředků požární ochrany a součinnosti mezi jednotkami požární ochrany a ostatními službami (energetická, plynárenská, vodárenská apod.) pro případ vzniku požáru. Součástí tohoto cvičení může být i vyhlášení cvičného požárního poplachu.

(2) Požárními taktickými cvičeními se prověřuje i dokumentace zdolávání požárů.

(3) Požární taktická cvičení organizují náčelníci správ Sboru požární ochrany a velitelé jednotek požární ochrany. Dokumentaci požárního taktického cvičení schvaluje náčelník příslušné správy Sboru požární ochrany; v jednotkách požární ochrany organizací po projednání s vedoucím organizace.

Oddíl pátý

Odborná způsobilost příslušníků, pracovníků útvarů a členů dobrovolných jednotek požární ochrany

§ 99

(1) Velitelé, technici speciálních služeb a strojníci jednotek požární ochrany prokazují odbornou způsobilost.

(2) Odbornou způsobilost tvoří souhrn teoretických vědomostí a praktických zkušeností a znalostí, které jsou nezbytné pro řádný výkon dané funkce.

(3) Odborná způsobilost se ověřuje zkouškami a prokazuje se osvědčením.

§ 100

(1) Ověřování odborné způsobilosti provádí

a) ministerstvo vnitra u velitelů, techniků speciálních služeb a strojníků zařazených v útvarech Sboru požární ochrany,

b) nadřízený orgán u velitelů, techniků speciálních služeb a strojníků zařazených v závodních požárních útvarech a dobrovolných závodních požárních sborech,

c) okresní národní výbor u velitelů a strojníků dobrovolných veřejných požárních sborů.

(2) Ověřování odborné způsobilosti se provádí před komisí, kterou v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) zřizuje nadřízený orgán se souhlasem orgánu vykonávajícího státní požární dozor a v případě uvedeném v odstavci 1 písm. c) okresní národní výbor. Členem komise, kterou zřizuje nadřízený orgán, je zpravidla zástupce orgánu vykonávajícího státní požární dozor a zástupce ústředního orgánu; o termínu ověřování odborné způsobilosti musí být tyto orgány včas písemně vyrozuměny.

(3) Osvědčení o odborné způsobilosti vydává orgán, který provedl ověřování odborné způsobilosti.

(4) Ustanovení § 22 odstavců 4 až 7, § 23 a 24 platí obdobně pro ověřování odborné způsobilosti velitelů, techniků speciálních služeb a strojníků jednotek požární ochrany.

Oddíl šestý

Řízení zásahu jednotek požární ochrany

§ 101

Velitel zásahu

(1) Činnost jednotek požární ochrany na místě zásahu řídí velitel zásahu.

(2) Při zásahu dvou nebo více jednotek požární ochrany je velitelem zásahu velitel té jednotky

požární ochrany, která zahájila zásah první, kromě případů, kdy převezme řízení zásahu velitel zásahu s přednostním velením.

(3) Při převzetí řízení zásahu musí přebírající oznámit veliteli zásahu, že přebírá velení. Pokud takto nepřevzal velení při zásahu, nemůže vydávat rozkazy.

§ 102

Určování velitele zásahu s přednostním velením

(1) Při určování velitele zásahu s přednostním velením se postupuje podle těchto zásad

a) velitel jednotky útvaru Sboru požární ochrany krajského národního výboru má přednost před veliteli jednotek požární ochrany všech druhů na území kraje s výjimkou případu uvedeného v písmenu c),

b) velitel jednotky útvaru Sboru požární ochrany okresního národního výboru má přednost před veliteli jednotek závodních požárních útvarů s výjimkou případu uvedeného v písmenu c) a před veliteli dobrovolných jednotek požární ochrany,

c) velitel jednotky závodního požárního útvaru má přednost před veliteli dobrovolných jednotek požární ochrany; v případě, že požár je ve vlastní organizaci, má přednost před všemi veliteli jednotek požární ochrany,

d) velitel jednotky dobrovolného veřejného požárního sboru má přednost před velitelem jednotky dobrovolného závodního požárního sboru, s výjimkou případu uvedeného v písmenu e),

e) velitel jednotky dobrovolného závodního požárního sboru má přednost před velitelem jednotky dobrovolného veřejného požárního sboru v případě, je-li požár ve vlastní organizaci.

(2) Přednostní velení jsou oprávněni kdykoliv převzít náčelníci správ Sboru požární ochrany a jejich zástupci.

(3) Při zásahu dvou nebo více jednotek požární ochrany téhož druhu je povinen převzít velení velitel místně příslušné jednotky požární ochrany; to neplatí, jestliže se jeho jednotka požární ochrany nezúčastňuje zdolávání požáru, zejména s ohledem na stav zdolávání požáru.

(4) Náčelníci správ Sboru požární ochrany a jejich zástupci mohou v závažných případech pověřit řízením zásahu velitele jednotky požární ochrany odchylně od zásad uvedených v odstavci 1.

§ 103

Velení při zásahu v některých zvláštních případech

(1) V zařízeních určených pro obranu vlasti a v objektech Sboru nápravné výchovy zasahuje jednotka požární ochrany jen na vyžádání příslušného velitele, náčelníka nebo funkcionáře.

(2) Při společném zásahu jednotek požární ochrany a vojenských jednotek požární ochrany v objektech uvedených v odstavci 1 je velitelem zásahu velitel vojenské jednotky požární ochrany, pokud se velitelé těchto jednotek nedohodnou jinak.

(3) Při zdolávání požárů v objektech uvedených v odstavci 1 musí velitel jednotky požární ochrany dbát na upozornění a požadavky příslušného velitele, náčelníka nebo funkcionáře těchto objektů. Velitel, náčelník nebo funkcionář objektů uvedených v odstavci 1 je povinen informovat velitele jednotky požární ochrany o všech důležitých skutečnostech potřebných k provedení úspěšného zásahu.

§ 104

Štáb zdolávání požáru

(1) Při velkých a složitých požárech zřizuje velitel zásahu štáb, který je jeho výkonným orgánem pro řízení sil a prostředků při zásahu.

(2) Pro řízení sil a prostředků při složitých a dlouhotrvajících požárech, kde zasahují jednotky požární ochrany z více okresů, zřizuje náčelník správy Sboru požární ochrany krajského národního výboru stálý štáb ke zdolávání požáru.

§ 105

Rozhodování o použití jednotek požární ochrany při mimořádných událostech

O použití jednotek požární ochrany při mimořádných událostech rozhoduje náčelník příslušné správy Sboru požární ochrany, jeho zástupce a v případě jeho nepřítomnosti velitel útvaru Sboru požární ochrany. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je oprávněn rozhodnout operační důstojník (velitel směny).

Stravování a ubytování jednotek požární ochrany

§ 106

(1) Náčelník správy Sboru požární ochrany zabezpečí příslušníkům

a) ochranné nápoje, vyžaduje-li zásah použití speciálních ochranných prostředků v celkové délce nejméně dvě hodiny nebo provádí-li se zásah za extrémních povětrnostních podmínek a za těchto podmínek trvá zásah nejméně dvě hodiny,

b) bezplatné stravování, jde-li o zdolávání dlouhotrvajícího požáru nebo jiné mimořádné události a zásah trvá nepřetržitě nejméně šest hodin.

(2) Výše nákladů na ochranné nápoje poskytované podle odstavce 1 písm. a) činí až 20 Kčs na příslušníka a den. Výše nákladů na bezplatné stravování poskytované podle odstavce 1 písm. b), trvá-li zásah více než šest hodin, činí 30 Kčs na příslušníka, a trvá-li zásah více než dvanáct hodin, činí 45 Kčs na příslušníka a den.

§ 107

Náčelník správy Sboru požární ochrany zabezpečí příslušníkům vhodné místo pro odpočinek, případně ubytování, trvá-li práce příslušníků při zásahu déle než dvanáct hodin.

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 108

(1) Příslušníci při plnění svých úkolů prokazují svá oprávnění (§ 88 odst. 1 a 2 zákona) služebním průkazem. V případě zdolávání požárů, jestliže to okolnosti nedovolují, lze od této povinnosti upustit.

(2) Členové kontrolních skupin při plnění úkolů prokazují svá oprávnění (§ 88 odst. 1 zákona) pověřením místního národního výboru, které platí jen ve spojení s občanským průkazem.

(3) Velitelé závodních požárních útvarů a velitelé dobrovolných jednotek požární ochrany při plnění úkolů prokazují svá oprávnění (§ 88 odst. 2 zákona) průkazem, který vydává příslušná správa Sboru požární ochrany.

(4) Velitel zásahu svá oprávnění prokazuje červenou rukávovou páskou s nápisem „VELITEL ZÁSAHU", která se nosí na levém záloktí.

§ 109

Za mimořádné úkoly Sboru požární ochrany se považují úkoly, které nelze zabezpečit silami a prostředky příslušné správy Sboru požární ochrany nebo útvaru Sboru požární ochrany při

a) zabezpečování požární ochrany při významných společenských a jiných akcích,
b) zdolávání závažných požárů a výkonu prací s tím bezprostředně souvisejících,
c) při záchranných pracích při živelních pohromách a mimořádných událostech,
d) zjišťování příčin vzniku požáru, je-li to nutné při provádění požárně technické expertizy.

§ 110

(1) Pro účely této vyhlášky se za pracoviště se zvýšeným požárním nebezpečím považují zejména pracoviště, na kterých se

a) používají, zpracovávají nebo skladují za běžných provozních podmínek pevné hořlavé látky, které svou velikostí, formou, množstvím nebo podmínkami uložení mohou zvyšovat podstatně intenzitu a šíření případného požáru; toto ustanovení se však nevztahuje na stavební konstrukce z hořlavých hmot a na hořlavé předměty tvořící zařízení místností,
b) používají, zpracovávají nebo skladují stébelnaté provzdušněné suché hořlavé látky,
c) usazuje při výrobě nebo manipulaci hořlavý prach[27]) v souvislé vrstvě schopné šířit požár, nebo při výrobě, případně manipulaci vzniká hořlavý prach v takové míře, že je trvale v ovzduší a vznik výbušné koncentrace nelze vyloučit,
d) vyrábějí, používají, zpracovávají, přečerpávají, dopravují nebo skladují hořlavé kapaliny nebo plyny,
e) vyrábějí, zpracovávají nebo skladují výbušniny,
f) používají látky, které při styku se vzduchem nebo vodou nebo vzájemně mezi sebou se mohou vznítit nebo mohou uvolnit hořlavé páry nebo plyny, které mohou ve směsi se vzduchem vytvořit výbušnou směs,
g) používá při zpracovávání hořlavých látek otevřený oheň.

(2) Pro účely požární ochrany se za požár považuje každé nežádoucí hoření, při kterém došlo ke škodám na materiálních hodnotách, nebo které mělo za následek usmrcení nebo zranění osob. Za požár se považuje i nežádoucí hoření, při kterém sice nedošlo ke škodě, ale kde byly bezprostředně ohroženy životy a zdraví osob nebo materiální hodnoty nebo kde došlo k ohrožení životního prostředí.

(3) Pro účely této vyhlášky se za předpisy o požární ochraně považují zákon o požární ochraně, předpisy vydané na jeho základě a jiné předpisy upravující povinnosti na úseku požární ochrany.

§ 111

Ministerstvo vnitra a národní výbory spolupracují s příslušnými orgány a organizacemi Svazu požární ochrany zejména při činnostech uvedených v § 76 odst. 2, § 84 odst. 1, § 88, 89, § 94 odst. 1 písm. b), bod 2, § 95 odst. 3, § 96, 98, § 100 odst. 1 písm. c) a § 112 odst. 3 této vyhlášky.

Přechodná ustanovení

§ 112

(1) Ústřední orgány jsou povinny zabezpečit ověření odborné způsobilosti vedoucích techniků požární ochrany nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) Nadřízené orgány jsou povinny zabezpečit ověření odborné způsobilosti

a) techniků požární ochrany a specialistů požární ochrany nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky,
b) velitelů, techniků speciálních služeb a strojníků zařazených v závodních požárních útvarech nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky,

[27]) ČSN 33 0300 Druhy prostředí pro elektrická zařízení.

c) velitelů a strojníků dobrovolných závodních požárních sborů nejpozději do tří let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

(3) Okresní národní výbory jsou povinny zabezpečit ověření odborné způsobilosti velitelů a strojníků dobrovolných veřejných požárních sborů nejpozději do tří let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 113

Oprávnění k údržbě, opravám, plnění a kontrole hasicích přístrojů udělená podle dosavadních předpisů zůstávají v platnosti s tím, že ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky bude udělovat oprávnění k této činnosti výrobce nebo servisní organizace k této činnosti zvlášť zmocněná.

§ 114

Dokumentace požární ochrany vedená podle dosavadních předpisů musí být uvedena do souladu s touto vyhláškou nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky; do této doby musí být vyhotovena i nová dokumentace upravená touto vyhláškou.

§ 115

Organizace, v nichž ke dni nabytí účinnosti této vyhlášky nesplňují družstva závodního požárního útvaru podmínku stanovenou v § 91 odst. 2 druhé větě a nebyl jim udělen souhlas ke sníženému počtu pracovníků družstev, jsou povinny je doplnit na určené početní stavy nejpozději do pěti let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

Závěrečné ustanovení

§ 116

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Ministr:

Ing. Jung v. r.

OBSAH:

PŘEHLED USTANOVENÍ VYHLÁŠKY

MINISTERSTVA VNITRA ČESKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY, KTEROU SE PROVÁDĚJÍ NĚKTERÁ USTANOVENÍ ZÁKONA ČESKÉ NÁRODNÍ RADY O POŽÁRNÍ OCHRANĚ

ČÁST PRVNÍ

POVINNOSTI ORGÁNŮ A ORGANIZACÍ 262

Oddíl první

Technici požární ochrany a specialisté požární ochrany 262—263

Oddíl druhý

Povinnosti jiných pracovníků pověřených plněním úkolů na úseku požární ochrany 263—265

Oddíl třetí

Odborná způsobilost techniků požární ochrany a specialistů požární ochrany 265—266

Oddíl čtvrtý

Povinnosti organizací při vybavování věcnými prostředky požární ochrany a zabezpečování jejich akceschopnosti 266—267

Oddíl pátý

Dokumentace požární ochrany 267—271

Oddíl šestý

Povinnosti organizací při činnostech nebo v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru a při akcích, kterých se účastní větší počet osob 271—272

Oddíl sedmý

Školení o požární ochraně 272—273

Oddíl osmý

Odborná příprava pracovníků o požární ochraně 274

ČÁST DRUHÁ

POVINNOSTI OBČANŮ 274

ČÁST TŘETÍ

ÚKOLY ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY NA ÚSEKU POŽÁRNÍ OCHRANY 276

Oddíl první

Výkon státního požárního dozoru 276—277

Oddíl druhý

Zjišťování příčin vzniku požárů a zpracování rozborů požárů 277—278

Oddíl třetí

Dokumentace požární ochrany národních výborů 278—279

Oddíl čtvrtý

Provádění preventivních požárních kontrol 279

ČÁST ČTVRTÁ

JEDNOTKA POŽÁRNÍ OCHRANY 279

Oddíl první

Zřizování jednotek požární ochrany a jejich vybavení 279—280

Oddíl druhý

Organizace jednotek požární ochrany 280—281

Oddíl třetí

Úkoly jednotek požární ochrany 281

Oddíl čtvrtý

Odborná příprava jednotek požární ochrany 281—282

Oddíl pátý

Odborná způsobilost příslušníků, pracovníků útvarů a členů dobrovolných jednotek požární ochrany 282

Oddíl šestý

Řízení zásahu jednotek požární ochrany 282—284

ČÁST PÁTÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ 284—285

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo

I. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot

1. **výnos** ze dne 10. září 1985 čj. 2805-FS/5-1985 **o poskytování ročních stabilizačních odměn pracovníkům úzkoprofilových povolání ve stavební výrobě v oborovém podniku Vojenské stavby v působnosti federálního ministerstva národní obrany.**

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1985. Dnem nabytí účinnosti výnosu byl zrušen výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 24. září 1984 čj. 8310-FS/5-1984 o poskytování ročních stabilizačních odměn dělníkům vybraných úzkoprofilových povolání ve stavební výrobě v oborovém podniku Vojenské stavby v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 7/1985 Sb.);

2. **výnos** ze dne 21. prosince 1985 čj. 3400-FS/5-1985, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva národní obrany ze dne 1. července 1982 čj. 1100-FS/5-1981 **o odměňování dělníků v oborovém podniku Vojenské stavby v působnosti federálního ministerstva národní obrany** (reg. v částce 34/1982 Sb.).

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1986; v jednotlivých organizacích nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí příslušný nadřízený orgán;

II. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády

1. **výnos** ze dne 16. listopadu 1985 čj. 3040-FS/5-1985, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva národní obrany ze dne 1. února 1982 čj. 1400-FS/5-1981 **o odměňování dělníků v hospodářských organizacích podle zvláštního statutu strojírenského charakteru v působnosti federálního ministerstva národní obrany** (reg. v částce 13/1982 Sb.).

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1986; v jednotlivých organizacích nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí příslušný nadřízený orgán;

2. **výnos** ze dne 15. března 1986 čj. 12150-FS/5-1986 **o odměňování dělníků ve Vojenském kartografickém ústavu v působnosti federálního ministerstva národní obrany.**

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1986; v organizaci však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií pro druhou etapu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí nadřízený orgán. Dnem nabytí účinnosti výnosu v organizaci pozbývá platnosti výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 3. února 1982 čj. 1300-FS/5-1981 o odměňování dělníků kartografické a polygrafické výroby topografické služby Československé lidové armády (reg. v částce 13/1982 Sb.);

3. **výnos** ze dne 15. března 1986 čj. 12176-FS/5-1986, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva národní obrany ze dne 26. dubna 1982 čj. 6580-FS/5-1982 **o odměňování dělníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna** (reg. v částce 20/1982 Sb.).

   Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1986; v organizaci však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí příslušný nadřízený orgán;

III. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos** ze dne 6. ledna 1986 čj. 3060-FS/5-1985 **o odměňování technickohospodářských pracovníků ve výrobně hospodářských organizacích v působnosti federálního ministerstva národní obrany.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1986; v jednotlivých organizacích však nabývá účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro druhou etapu programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy určí příslušný nadřízený orgán.

Dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu byly zrušeny:

1. opatření federálního ministerstva národní obrany ze dne 15. května 1978 čj. 7459-FS/5-1978 k uplatnění tarifní stupnice II pro odměňování technickohospodářských pracovníků u oborového podniku Vojenské stavby — závod inženýrských staveb,
2. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 12. února 1982 čj. 1401-FS/5-1981 o odměňování technickohospodářských pracovníků v hospodářských organizacích podle zvláštního statutu strojírenského charakteru v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 13/1982 Sb.),
3. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 3. května 1982 čj. 1470-FS/5-1981 o odměňování technickohospodářských pracovníků ve vojenských lázeňských a rekreačních zařízeních (reg. v částce 34/1982 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva národní obrany ze dne 7. dubna 1983 čj. 4240-FS/5-1983,
4. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 9. září 1982 čj. 6845-FS/5-1982 o odměňování technickohospodářských pracovníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna (reg. v částce 34/1982 Sb.),
5. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 27. října 1982 čj. 1151-FS/5-1981 o odměňování technickohospodářských pracovníků oborového podniku Vojenské stavby v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 14/1983 Sb.),
6. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 23. prosince 1982 čj. 7201-FS/5-1982 o odměňování technickohospodářských pracovníků trustu podniků Vojenských lesů a statků v působnosti federálního ministerstva národní obrany (reg. v částce 14/1983 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva národní obrany ze dne 15. března 1984 čj. 8052-FS/5-1984 (reg. v částce 20/1984 Sb.),
7. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 18. března 1983 čj. 1301-FS/5-1981 o odměňování technickohospodářských pracovníků topografické služby Československé lidové armády (reg. v částce 24/1983 Sb.) — v rozsahu ustanovení, která upravují odměňování technickohospodářských pracovníků ve Vojenském kartografickém ústavu,
8. opatření federálního ministerstva národní obrany ze dne 25. července 1983 čj. 4826-FS/5-1983 k tarifnímu zařazení sekretářek ředitelů a jejich náměstků v organizacích kategorie III,
9. opatření federálního ministerstva národní obrany ze dne 8. září 1983 čj. 4949-FS/5-1983 k uplatnění tarifní stupnice II pro odměňování technickohospodářských pracovníků v oborovém podniku Vojenské stavby — závod inženýrských staveb,
10. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 15. listopadu 1983 čj. 4601-FS/5-1983 o odměňování technickohospodářských pracovníků v národním podniku Naše vojsko — nakladatelství a distribuce knih a v národním podniku Vydavatelství Naše vojsko (reg. v částce 10/1984 Sb.),
11. výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 11. ledna 1984 čj. 5221-FS/5-1983 o odměňování technickohospodářských pracovníků v Československém armádním filmu (reg. v částce 20/1984 Sb.).

Do výnosů je možno nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 88 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČSÚ č. 1646/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — Roční předplatné činí Kčs,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Reklamace předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřizány na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Účet pro předplatné: SČS Praha 1 — účet č. 19-706-011 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 345 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 8 — **Dohlédací pošta Praha 07**